

எஸ். இராசசுந்தரம்

வழிகளால்
கதைகள்
பேசு--

விழிகளால் கதைகள் பேசி...

எஸ். அரசரெத்தினம்

நூலாசிரியர்	-	எஸ். அரசரெத்தினம்
முகவரி	-	"ராஜ்பதி" வீ.வீ. றோட், கல்முனை 02, இலங்கை.
பக்கங்கள்	-	
முதல் பதிப்பு	-	சித்திரை, 1998
அச்சுப்பதிப்பு	-	இளம்பிறை ஓப்செற், மருதமுனை.
கணனி அச்சுக் கோர்ப்பு	-	ஜன்னா, மருதமுனை.
விலை	-	ரூபா. 70
பதிப்புரிமையுடையது.		

இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சம்பவங்களில் வரும் கதா பாத்திரங்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவனவல்ல. கவிஞர் எனக்குறிப்பிடப்படுவது கவியரசு கண்ணதாசன் அவர்களேயாகும்.

ஆசிரியரின்,

□ வளமான வாழ்வைத் தேடி...

□ விழிகளால் கதைகள் பேசி..

இரண்டு நூல்களும் கிடைக்குமிடங்கள் :

அன்பு ஸ்டோர்,

பிரபல புத்தக விற்பனையாளர்,

பிரதான வீதி,

கல்முனை.

டிலானி சொப்பிங் சென்டர்,

அம்மன் கோவில் வீதி,

கல்முனை.

செவ்வாய்க்கிழமை பட்டிக்காட்டு

83 - 84

செவ்வாய்க்கிழமை பட்டிக்காட்டு
செவ்வாய்க்கிழமை பட்டிக்காட்டு

85 - 86

செவ்வாய்க்கிழமை பட்டிக்காட்டு
செவ்வாய்க்கிழமை பட்டிக்காட்டு

87 - 88

செவ்வாய்க்கிழமை பட்டிக்காட்டு
செவ்வாய்க்கிழமை பட்டிக்காட்டு

89 - 90

செவ்வாய்க்கிழமை பட்டிக்காட்டு
செவ்வாய்க்கிழமை பட்டிக்காட்டு

91 - 92

செவ்வாய்க்கிழமை பட்டிக்காட்டு
செவ்வாய்க்கிழமை பட்டிக்காட்டு

93 - 94

செவ்வாய்க்கிழமை பட்டிக்காட்டு
செவ்வாய்க்கிழமை பட்டிக்காட்டு

பொது வாழ்வில் சடுபட்டு,
மக்கள் பணி புரியும்,
டொக்டர். எம். முருகேசபிள்ளை
அவர்களுக்கு.

ஒதுக்கப்பட்ட பக்கங்கள்:

உருவான காதலினால் உளங்களித்த சில நாட்கள்	14 - 23
கண்ணால் கதைகள் பேசிக் கருத்தால் ஒருமித்த காதலர்கள்	24 - 31
மறுக்கப்பட்ட காதலினால் மறக்கப்பட்ட காதலர்கள்	32 - 38
- மாறாத சோதனைகள் மறவாத நினைவலைகள்	39 - 48
காத்திருந்து சந்திப்பும் கவிதைகளால் வர்ணிப்பும்	49 - 63
மணத்தில் முடிந்த காதலதும், மனத்தில் முறிந்த காதலரும்	64 - 77

வினாயக சிவந்திரம் அன்பு
வினாயக சிவந்திரம் அன்பு
வினாயக சிவந்திரம் அன்பு
வினாயக சிவந்திரம் அன்பு

மட்டக்களப்பு தேசிய கல்விக் கல்லூரி

பீடாதிபதி அவர்களின்

முன்னுரை

“உலகத்தின் முதல் மொழி காதல்; முதல் மனிதர்கள் காதலர்கள்...” திருவாளர் எஸ். அரசரெத்தினம் அவர்கள் இந்நூலின் முகவுரையில் இது பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

மனிதன் கூட்டுப் பிராணி. இலகுவில் மனிதருக்குள் உருவாகக் கூடியது காதல்; அன்பினூடே மலர்ந்து நிற்பது இது.

தெய்வத்தைக் காதலித்திருத்தல் முதலாவது மூத்த நெறி. இக்காதலை அழிக்க முடியாது. இது நிரந்தரக் காதல். ஆத்மாவின் காதல் பக்தியின் ஊடே உடலில் விளைவது.

உடலோடு நேரடித் தொடர்பு உடையது; மானிடக் காதல்; சிற்றின்பத்தின் ஊடு உடலில் விளைவது இது. பூமியில் உருவாகும் இக்காதல் உடல் உள்ளவரை நிலவும். உயிரின் ஆத்மக் காதல் உயிரின் பிறப்பூடாகமலரும். ஆத்மாவோடு நேரடித் தொடர்புடையது இது. உடல் உளத்துடன் நேரடியான தொடர்புடையது காதல்.

ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காகவோ மலர்ந்து புவியில் மணம் வீசுவது மனிதக் காதல். வாழ்வை நீட்டிக் கொள்ள இது வழி வகுக்கும். மனிதப் பிறப்பையறுக்க வழிவகுப்பது தெய்வக் காதல். மீண்டுவரா யாக்கையை இது தரும். தனக்குக் குறிப்பிட்டவர்தான் வேண்டுமென வேண்டி நிற்பது மனிதக் காதல். தனக்கு ஒன்றுமே வேண்டாம் என்று வேண்டி நிற்பது இறைகாதல்.

முன்னையது வேண்டிநிற்க வரும்;

பின்னையது வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

இருநிலையும் பூமியில் ஒன்றாகவே தெரியும். இதற்கான காரணம் “அன்பு” இரண்டிற்கும் வழிப்பாதையாக இருப்பதேயாகும்.

பழைய இலக்கியங்கள், நாட்டுப் பாடல்கள், சினிமாப் பாடல்கள், தற்கால இலக்கியங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து நல்ல உதாரணங்களைக் காட்டி, தான் எடுத்துக்கொண்ட விடயத்தை வகுத்தமைத்துள்ளார் திரு. எஸ். அரசரெத்தினம் அவர்கள். ஆழமானதொரு பார்வை.

“அண்ணலும் நோக்கினான், அவளும் நோக்கினாள்...”

(பழைய யுகம்)

“கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின்”

(பழைய காலம்)

“பார்வை யொன்றே போதுமே”

(புதிய யுகம்)

என்று பார்வை வழிப்படும் காதலுக்கு உளம் களனாவது பற்றிச் சுவைபட, யதார்த்தமாக, படிமுறை வளர்ச்சியைக் காட்டி நூலை நிறைவேற்றுகிறார் ஆசிரியர். ஆசிரியரது முயற்சியைப் பாராட்டுகிறேன்.

உளவியலின் ஒரு அம்சம் காதல் உணர்வு. அர்த்தம் புரியாத துணிவு, வீரம் விளைவதும் காதலினாலேயாம். ஒருவனை ஒருத்தி தேர்ந்தெடுப்பதா? எந்த அடிப்படையில்? அல்லது ஒருவன் ஒருத்தி அன்பைப் பரிமாறுவதா காதல்? சமுதாயத்திலே குறிப்பிட்ட இருவரும் நன்றாக வாழ்ந்தால் காதல் போற்றப்படுகின்றது. கீர்குலைந்து போனால் தூற்றப்படுகின்றது. அப்படியாயின் சமுதாயம் எதனை எதிர்பார்த்து அல்லது எதனை அளவுகோலாக வைத்து காதலை மதிப்பிடுகின்றது? இன்னோரன்ன விடயங்களைத் தனது நூலில் விசாரித்துச் செல்கின்றார் நூலாசிரியர்.

பொதுவாக உளரீதியாகக் “காதல்” எனும் உணர்வை உயர்த்திக் காட்டுதல் வழக்கு. இதனாலேயே அது புனிதமாகி தெய்வீகக் காதல் எனும் நிலையைப் பெறுகின்றது.

“மண் உறங்கும் விண் உறங்கும்

மற்றுள வெலாம் உறங்கும்,

கண் உறங்கேன் எம் இறைவன்

காதலால் பைங்கிளியே”

இது தெய்வக் காதல்.

“பூ உறங்குது பொழுதும் உறங்குது

நீ உறங்கவில்லை, நிலவே

காற்றுறங்குது கானும் உறங்குது

நான் உறங்கவில்லை.....”

இது மானிடக் காதல்.

இரண்டிலும் பிரிக்க முடியாததோர் உணர்வு. முந்தியது ஆத்மா இறைவன் பக்தி உணர்வு. பிந்தியது ஆண் பெண் உடல், உளவழி ஊடான தாகம்.

முந்தியது பேரின்பம்;

பிந்தியது சிற்றின்பம்.

மானிடக் காதலர்க்கு புறப்பொருள் தூது சொல்லும்; கதை சொல்லும். இதே போலத்தான் தெய்வக் காதல் கொண்டோருடன் புறப்பொருள் தொடர்பு கொள்ளும். இதன் ஊடு உயர்நிலை உருவாகும். இறுதியில் தெய்வக் காதல் கொண்டோர் இறைவனை அடைவதையே தனது பித்தாகக் கொள்வர். மானிட உறவில் ஏனையவர்களையும் புறப் பொருட்களையும் விடத் தமது உறவே குறிக்கோளாக இருக்கும். இரு சாராரும் ஒருத்தரை ஒருத்தர் வர்ணிப்பது இயற்கை.

மனிதக் காதலில்;

“..... காலங்களில் அவள் வசந்தம்
கலைகளில் ஓவியம்,
மாதங்களில் மார்கழி,
மலர்களில் மல்லிகை....”

தெய்வக் காதலில்;

“.... பச்சை மாமலைபோல் மேனி
பவள வாய் கமலச் செங்கண்
அச்சுதா அமரர் ஏறே
ஆயர் தம் கொழுந்தே....”

இவ்வாறெல்லாம் பார்த்தால் இரண்டும் ஒரு வழிப்பாதை, புனிதம் உடையது. இதனால்தான் பாரதியார் காதலுக்கு முக்கிய இடம் கொடுத்தார். “காதல் போயின் சாதல்” என்றார். சிற்றின்பத்தினுடாகப் பேரின்பக் காதலுக்கு வழிசமைத்தார்.

நூலாசிரியரின் பரந்த அறிவும், பல்துறை நூல் பயிற்சியும் இந்நூலை எழுதப் பயன்பட்டிருக்கின்றது. புதிய முறையில் அமைந்த இவரது இம்முயற்சி தற்கால இலக்கிய வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற எனது வாழ்த்துக்கள்.

என். நடராஜா B - Ed (Hons), M. A. - SLEAS.

மட்டக்களப்பு
06-04-1998

பீடாதிபதி,
மட்டக்களப்பு தேசிய கல்விக் கல்வாரி

கல்முனை பிரதேச செயலாளர் அவர்களின்

வாழ்த்துரை

காதல் உணர்வுகளைப் பற்றிய காவியங்களையும், கவிதைகளையும் தொகுத்து ஈழத்தில் வெளிவந்துள்ள முதலாவது நூல் இதுவாகும்.

காதல் பாடாய்ப்படுத்தாத மனிதன் கிடையாது. உலகில் காதல் இல்லாத இடமே இல்லை. காதல் பிறக்காத மனமே இல்லை.

காதல் இன்பமானது. வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாதது. எல்லாக் காலகட்டத்திலும் வாழும் வல்லமை பெற்றது.

காதலைப் பற்றி எப்படி வேண்டுமானாலும் கூட விளக்கி விட்டுப் போகலாம். காதல் வயதுடன் சம்மந்தப்பட்ட ஒரு விடயமே அல்ல. அது மனதை மட்டுமே பார்க்கத் துடிக்கின்றது. உலகில் முதலில் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆதி மனிதனின் வருகையுடனேயே காதலும் வந்துவிட்டது.

புரிந்து கொள்ளுதலும்

புரிந்து கொண்டபின்

ஏற்படும் சிலிர்ப்பும்....

நினைத்து நெகிழ்தலும்....

கூடலும் ஊடலுமான

ஒரு கவிதை மாதிரியான உறவு

காதல்....!

கண்கள் இல்லாமல் காதல் இல்லை. காதலிலிருந்து கண்களைப் பிரித்தெடுக்கவே முடியாது. “விழிகளால் கதைகள் பேசி...” என்ற இந்நூலின் பெயரே - எமது காதல் உணர்வுகளை சிலிர்ப்பிடச் செய்யப்போதுமானது.

இங்கு காதலைப்பற்றி ஆறு அத்தியாயங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அத்தியாயங்களில் தலைப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் கவிதைகள் போலவேயுள்ளன.

இலக்கியவாதிகள் திரைப்படப்பாடல்களைத் தமது துறையில் இன்னும் அங்கீகரிக்காமல் செயல்படுவதை சாடியுள்ள எஸ். அரசரெத்தினம் அவர்கள் ஆக்குறைந்தது காதல் பாடல்களில் பொதிந்துள்ள கருத்துப் பொக்கிசங்களைக் கொண்டாவது அவற்றையும் ஒரு இலக்கிய வடிவமாக அங்கீகரிக்க முடியும் என்ற தொனியில் காதல் பற்றிய மிக அழகான சினிமாப் பாடல்களையும், புதுக்கவிதைகளையும் எடுத்து இந்நூலில் விளக்கி நிற்கின்றார்.

காதலைப் பற்றியும், காதலர்களைப் பற்றியும் - பழைய இலக்கிய வடிவங்களுக்கு ஈடுகொடுத்து - திரைப்படப் பாடல்களும், புதுக்கவிதைகளும் தமது சிறப்பை வெளிப்படுத்துகின்றன.

சங்க கால இலக்கியங்கள், நாட்டார் பாடல்கள், திரைப்படப் பாடல்கள், புதுக்கவிதைகள் ஆகிய நான்கும் சுற்றிச்சுற்றி எவ்வாறு ஒத்துநின்று இனிமை பயக்கின்றன என்பதை ஆசிரியர் எம்முன் மிக அழகாக முன்வைத்துள்ளார்.

உண்மையிலேயே இது ஒரு புதுவித முயற்சியாகும். இதற்காக இவர் பல நூறு நாட்களைச் செலவு செய்திருக்க வேண்டும். ஆழ்ந்த அறிவையும், புலமையையும் பாவித்திருக்க வேண்டும்.

காதலைப் பற்றிய அழகான அறிமுகமொன்று முதலாவது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. காதல் பிறப்பதற்கு இசைவான சூழ்நிலைகள்..., காதல் வசப்படும் சந்தர்ப்பங்கள்..., உண்மைக் காதல்..., ஒருதலைக்காதல்..., யதார்த்தத்துடன் நிற்கும் காதல்கள்..., சமூகத்தில் ஒன்ற மறுத்து நிற்கும் காதல்கள்... என்பவை பற்றியெல்லாம் பற்றி இவ்வத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன.

பல இடங்களில் மனதைப் பறித்தெடுக்கும் பாடல் வரிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சில இடங்களில் நகைச்சுவை அம்சங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஒருவரின் உயிரையும், உடலையும் மற்றவர் உடமையாக்க முயலும் காதல் என்னும் உணர்வால் - மனிதர்கள் எத்தனை எத்தனையோ முறைகளில் உழன்று கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது.

கண்கள் பேசும் கதைகளைப்பற்றி விபரிக்கின்றது இரண்டாவது அத்தியாயம். உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டவரின் நெஞ்சத்தை உடனடியாகச் சிறைப்பிடிக்கும் வல்லமை கொண்ட கண்களின் சக்தி மிகவும் மகத்தானது.

கண்களைப் பாடாத கவிஞர்களே இல்லை. பார்த்தல் என்றால் என்ன..? நோக்குதல் என்றால் என்ன..? என்பது பாடல் வரிகளையும், கவிதைகளையும் பாவித்து விளக்கப்பட்டுள்ளது.

காதலினால் தொல்லைகளும் பிரச்சினைகளுமே அதிகம். காதலர்களைச் சுற்றிச் சூழ்கின்ற எதிர்ப்பலைகள்..., சமுதாய வேறுபாடுகள்..., பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள்..., இனவேறுபாடு..., மொழி வேறுபாடு... என்பவற்றினால் ஏற்படும் தாக்கங்களை ஆராய்கிறது மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இக்காரணங்களுக்கெல்லாம் அப்பால் - பெற்றோர்கள் காதல் மீது ஏன் அதிகளவு அக்கறை கொள்கின்றார்கள் என்ற உளவியல் காரணமும் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

நான்காம் அத்தியாயத்தையும், ஐந்தாம் அத்தியாயத்தையும் படிக்கின்றபோது துயரங்களே மேலெழுகின்றன.

எதிர்ப்புக்கள் குவியாத காதல்களே கிடையாது. வாழ்க்கை என ஒன்றாக இணையும் வரைத் துன்பங்கள் தொடர்கின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில் வாழ்க்கையில் ஒன்றிணைந்த பின்பும் துன்பங்கள் தொடர்கின்றன.

தனிமை பொல்லாதது. நித்திரையின்மை பொதுவானது. சாதாரண இவ்வுலக வாழ்க்கையிலிருந்து காதலர்கள் வெகுதூரத்திற்குச் சென்றுவிடுவதால் ஏற்படும் இந்நிலைகள் பற்றி ஏராளமான பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

காதல் தூது....? நிலவும் தூதாகிறது.... காற்றும் தூதாகிறது.... கடலையும் தூதாகிறது....!

இறுதி அத்தியாயத்தில் - இத்தனை அம்சங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட காதல் வாழ்க்கையில் நிஜத்தோற்றம் தோலுரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

காதல் வாழ்க்கையில் கற்பனையின் ஆதிக்கமே அதிகமாகும். அதனால் எப்போது நிஜவாழ்க்கை எட்டிப்பார்க்க முனைகிறதோ, அப்போதிருந்தே பிரச்சினைகளும் தலைதூக்கி நிற்கின்றன.

“திருமணம்” என்ற நிலை வருகின்றபோது - காதலர் வாழ்வில் நிச்சயமாக பலமாற்றங்கள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாமலுள்ளது.

இந்த நூலை முழுமையாகப் படித்து முடிக்கும் ஒருவர் - இது உண்மையிலேயே காதல் பற்றிய ஆராய்ச்சி நூல் என்ற முடிவுக்கே வருவர்.

ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்துக்கும் ஏற்றாற்போல் - காதல் பாடல்களையும், புதுக்கவிதைகளையும் கருத்துச் செறிவுடன் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றை அழகுறத் தொகுத்துள்ள விதம் இந்நூலை மென்மேலும் வாசிக்கத் தூண்டுகிறது.

இந்நூலை வாசித்து முடிக்கும் ஒருவர் - தன் கடந்துபோன வாழ்க்கைத் காலத்தை ஒரு தடவையேனும் நினைத்துப் பார்க்காமல் - இந்நூலை மூடிவைக்க முடியாது என்பதை நிச்சயமாகக் கூறமுடியும்.

- நற்சிட்டிமுனை பளீல்

18-04-1998

ஆசிரியரின் முதலாவது வெளியீடான

‘வளமான வாழ்வைத் தேடி....’

முன்னுரையிலிருந்து....

“.....குறிப்பாக ஆங்கில மொழியிலும் சிறப்பாக மேற்குலக மொழிகளிலும் வாழ்வின் பிரச்சினைகள் யாவை? அவற்றைத் தீர்ப்பது எப்படி என்ற இது போன்ற நூல்கள் நூற்றுக்கணக்கில் வெளிவந்துள்ளன.; வருகின்றன. இவற்றை இரண்டு வகைக்குள் அடக்கலாம்.

1. விஞ்ஞான ரீதியிலான ஆய்வின் பின் எழுதப்படுபவை.
2. பொதுவான கருத்தோட்டங்களின் அடிப்படையில் எழுதப்படுபவை.

பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூக மாறுதல்கள், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக வேகமாக மாறிவரும் மேற்குலக மனிதகுலம் பல்வேறு பிரச்சினைகளை முகம் கொள்கிறது. எனவே இத்தகைய நூல்கட்கு அங்கு தேவையும் அதிகம்; மவுகம் அதிகம்.

கீழைத் தேயங்களிலும் இன்று அந்நிலை ஆரம்பமாகிவிட்டது. வேகமான வளர்ச்சிக்கான, சமூக மாற்றத்திற்கான அறிகுறிகள் இங்கு காணப்படத் தொடங்கிவிட்டன. இங்கும் இத்தகைய நூல்களுக்கான தேவையுண்டு.

இவ்வகையில் தமிழில், அப்துற் றஹீம் இத்தகைய நூலாசிரியர்களில் முக்கியஸ்தராகக் காட்சி தருகிறார். டாக்டர். மு. வரதராசன் , க்விஞர் கண்ணதாசன், டாக்டர். எஸ். உதயமூர்த்தி என நூலாசிரியர் பட்டியல் நீளும். இவர்கள் அனைவரும் மரபுவழிச் சிந்தனையாளர்களும் பொதுவான கருத்தோட்டங்களிடியில் எழுதியோருமாவார். அவ்வழியில் அரசரெத்தினமும் ஒருவராக நம் மத்தியிற் காட்சி தருகிறார்.....”

கலாநிதி. சி. மௌனகுரு,

மட்டக்களப்பு,

15-02-1994

பீடாதிபதி. கலை பண்பாட்டுப்பீடம்,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

விழிகளால்

கதைகள்

பேசி.....

உங்களுடன் சில வார்த்தைகள்....

- ☐ சங்க கால இலக்கியங்கள்,
- ☐ பிந்தியகால, மரபு வழி இலக்கியங்கள்/ நாட்டுப் பாடல்கள்
- ☐ திரைப்படப் பாடல்கள்
- ☐ இக்காலப் புதுக் கவிதைகள்

இவையனைத்தும் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் வெவ்வேறு வகையில் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பங்காற்றியுள்ளதை நாம் அறிவோம். ஆனாலும், இலக்கணங்கற்றறிந்த பலர் திரைப்படப்பாடல்களையும், புதுக்கவிதைகளையும் இத்துறையில் இன்னுங்கூட அங்கீகரிக்க மனமில்லாதவர்களாக உள்ளனரென்பதும் உண்மையாகும். இவற்றிற் சில தரமற்றவையாக இருந்த போதிலும் திரைப்படப்பாடல்கள் இனிமையான இசையைக் கொண்டிருப்பதாலும், புதுக்கவிதைகள் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பதனாலும் இக்காலத்தில் இளவட்டங்களால் மட்டுமின்றி, பெரியவர்களாலும் பெரிதும் விரும்பப்படுகின்றன.

சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் என்பது இக்காலத்தில் பலராலும் விமர்சிக்கப்படும் ஒரு விடயமாகும். ஒருவர் வெளிப்படுத்த விரும்பும் கருத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டு மென்பதற்காக, அதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட பல விடயங்கள் சில வேளைகளில் சொல்லப்படாமலும் விடுபட்டுப் போய்

விடுகின்றன. இதனால்தான் பல்வேறு மொழிகளிலும் பிரபல்யம் பெற்ற “ஹைக்கூ.....” வடிவக் கவிதைகள் கூட, பலரும் எதிர்பார்த்தபடி தமிழ் மொழியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெறவில்லை எனவும் நாம் கருத இடமுண்டு.

மேற்குறிப்பிட்ட நான்கையும் ஒரே விடயத்தில் ஒப்பு நோக்கி, அவை கூறும் பொதுக் கருத்தொன்றை ஆராய்வதே இங்கு எனது நோக்கமாகும். இதற்கென நான் தெரிவு செய்த விடயம் “காதல்” என்பதாகும். “உலகத்தில் முதல் மொழி காதல்; முதல் மனிதர்கள் காதலர்கள்” என்று ஒரு சாரார் கூறுவர். எந்தக் காரணத்திற்காகவும் அழியாமல், எல்லாக் காலத்திலும் உயிர் வாழும் வல்லமை படைத்த “காதல்” இதற்குப் பொருத்தமாயிருக்குமென்பதே எனது கருத்தாகும்.

காதலைப் பற்றியும் காதலர்களைப் பற்றியும் பழைய இலக்கியங்களுக்கு ஈடுகொடுத்து; திரைப்படப் பாடல்களும், புதுக்கவிதைகளும் தங்கள் சிறப்பை வெளிப்படுத்தும் பாங்கினை இங்கு நீங்கள் காண முடியும். பெரிய சமுத்திரத்தில் சில துளிகளை மட்டும் தேவைக்கு எடுத்தது போல், தமிழ்க்கடலில் நான் இங்கு கையாண்டிருப்பது மிகச் சில உதாரணங்களை மட்டுமே.

இது ஒரு புதுவித முயற்சியாகும். இச்சிறிய முயற்சியில் எனக்கு வெற்றிகிட்டுமென்றே நான் நினைக்கிறேன். ஏனெனில் எனது முதல் வெளியீடான, “வளமான வாழ்வைத் தேடி..” நூலுக்கு நீங்கள் அளித்த அளப்பரிய ஆதரவும், பாராட்டுக்களும் எனக்கு அந்த நம்பிக்கையைத் தருகின்றன.

அன்புடன்,

எஸ். அரசரெத்தினம்.

“ராஜ்பதி”.

வீ. வீ. நோட்,

கல்முனை 02.

உருவான காதலினால்

உளங்களித்த சில நாட்கள்

காதல் என்னும் சொல்லுக்கு அன்பு, பிரியம், பாசம், நேசம், கருணை என்று பலவேறு வகையான சொற்கள் தமிழில் இருந்த போதிலும், அச் சொற்களைப் பெரும்பாலும் மக்கள் விருப்புடன் பயன்படுத்துவதில்லை. ஒருவரை ஒருவர் விரும்பும் ஆண் பெண் உறவிற்குக் காதல் என்றும் அவர்களைக் காதலர்கள் என்றுமே பலரும் குறிப்பிட விரும்புகின்றனர். அன்பு கொண்டவர்கள், பிரியமானவர்கள், பாசமுள்ளவர்கள், நேசிப்பவர்கள், கருணையுள்ளவர்கள் என்று கூறுவதை விட, காதலர்கள் என்று கூறுவது உண்மையில் நமக்கும் இன்பமளிப்பதாகவே உள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்ட சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் அறிஞர்களைப் பொறுத்தவரை வெவ்வேறு கருத்துக் கொண்டவையாகக் கருதப்பட்டாலும், சாதாரண மக்கள் அவற்றை ஒரே கருத்துள்ளவையாகவே பயன்படுத்துகின்றனர். காதல் என்னும் சொல் ஆரம்ப காலத்தில் “காமம்” என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்தள்ளது. இதனாலேயே, உலகச் சொத்தான திருக்குறளின் ஒரு பகுதிக்குக் “காமத்துப்பால்” என வள்ளுவர் பெயர் சூட்டியிருக்கின்றார்.

உலகத்தின் முதல் மொழி காதல், உலகத்தில் முதல் மனிதர்கள் காதலர்கள். வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாதவற்றிலொன்று காதல். மனத்தின் உணர்ச்சி உந்தலால் உருவாகும் ஒரு சிறிய பொறிதான் காதல் ஆகும். காதலைப் பற்றிப் பல்வேறு அறிஞர்களும் பல்வேறு வகைப்பட்ட கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளனர். அக்கறை (Caring) நெருக்கம் (Intimacy) இணைந்திருத்தல் (Attachment) ஆகிய மூன்று விடயங்களையும் கொண்ட ஒரு கலவையே காதலாகும். இது காதலைப்பற்றி ஆய்வாளர் RUBIN அவர்களது கருத்தாகும். இவற்றின் அளவுகள் தேவையான விகிதத்தில் இருந்தால் காதலர்களுக்கிடையே பிரச்சினைகளும் இருக்காது என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

அக்காலத் தொடக்கம் ஆண், பெண் சேர்க்கை பற்றியும், காதலின் முக்கியத்துவம் பற்றியும் இலக்கியங்கள் வலியுறுத்தியுள்ளன. “இந்தியாவும் விடுதலையும்” என்னும் நூலில் ஆண் பெண் சேர்க்கையைப் பற்றி திரு. வி. கலியாண சுந்தரனார் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

”.....இயற்கைப் படைப்பில் பெண் மட்டும் அமையவில்லை, ஆண் மட்டும் அமையவில்லை; இரண்டும் அமைதல் கண்கூடு. இரண்டும் அமைவதன் நோக்கம் ஒன்றிருத்தல் வேண்டுமென்றோ? அ.தென்னை? இரண்டுஞ் சேர்ந்து வாழ்ந்து உலக வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிதல் வேண்டுமென்பது இயற்கை நோக்கு அங்ஙனமிருப்பப் பெண் ஆணையும், ஆண் பெண்ணையும் துறந்து வாழ்க்கை நடாத்துவது எற்றுக்கு? அ.து இயற்கைக்கு அரண் செய்வதாகுமா?.....”

காதல் என்பது வயதுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு விடயமல்ல; அதுமனதுடன் சம்பந்தப்பட்டதென்பதே உண்மையாகும். இதற்கு ஆதாரங்கள் பல இருந்தபோதும், அண்மையில் ஆபிரிக்க நாட்டில் பிரபல்யம் பெற்ற வயதான போராளிகளின் வச்சுரக் காதலைப் பற்றி இவ்விடத்தில் குறிப்பிடலாம். தள்ளாத வயதிலும், உறுதி குலையாத கிழச்சிங்கமான அதிபர் நெல்சன் மண்டேலா, மொசாம்பிக் நாட்டின் முன்னாள் அதிபரின் மனைவியைக் காதலிக்கத் தொடங்கியுள்ளார். 52வயது நிரம்பிய “கிரேகா” விபத்திலிறந்த கணவனை மறப்பதற்காக இன்னுமொரு புதிய காதல் வாழ்க்கையை ஆரம்பித்துள்ளார். முன்னாள் மனைவியினால் பல்வேறு வகையில் பாதிக்கப்பட்ட அதிபருக்கும் இக்காதல் ஆறுதலை அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சாதாரணமாக, எமது நாட்டில் பன்னிரண்டிலிருந்து ஐம்பது வயதுக்கிடைப்பட்ட பெண்களும், பதினைந்திலிருந்து அறுபது வயதுக்கிடைப்பட்ட ஆண்களும் பாலுறவு நோக்கினால் (Sex Drive) உந்தப்பட்டு, மணம் முடிக்கும் நோக்குடன் ஒருவர் மீது ஒருவர் காதல் கொள்ளுகின்றனர். நாட்டில் இள வயதினரில் இது அண்ணளவாக இருபது சதவிகிதமாக இருந்த போதும் இவர்களிலும் அரைப்பங்கினரே மண வாழ்க்கையில் ஒன்று சேர்கின்ற ரெனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. ஆண், பெண் சேர்க்கையில் ஆண் வயது கூடியவராக இருக்க வேண்டுமென்ற மரபும் சில இடங்களில் மீறப்பட்டு, வயது கூடிய பெண்கள் வயது குறைந்த ஆண்களைக் காதலிப்பதும் நடைபெறுவதுண்டு.

மனிதர்களைப் பாடாய்ப்படுத்தும் காதலைப் பற்றி வைரமுத்து அவர்கள் “காதலித்துப் பார்” என்னும் கவிதையில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

காதலித்துப் பார்

உன்னைச் சுற்றி ஒளிவட்டம் தோன்றும்!

தபால்காரன் தெய்வமாவான்....

காகங் கூட உன்னைக் கவனியாது.....

ஆனால்,

இந்த உலகமே உன்னைக் கவனிப்பதாய்

எண்ணிக் கொள்வாய்.....

ஒருவர் மீது இன்னொருவர் காதல் கொள்ளுவதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்த போதும், சந்தர்ப்பங்களும் அதனைத் தொடர்ந்து, ஏற்படும் சந்திப்புக்களுமே அவற்றில் பிரதானமானவை ஆகும். சிறுவயதில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து விளையாடிய போது மனதில் பதிந்த நிகழ்ச்சிகளும், இனம் புரியாத அன்பும் சில வேளைகளில் அவர்களைக் காதலர்களாக மாற்றிவைப்பதுமுண்டு. இதற்குப் பல ஆதாரங்கள் இருப்பது மட்டுமன்றி, இவ்வாறான நிகழ்வுகள் உலக நாடுகள் பலவற்றிற்கும் பொதுவாக இருப்பதுவும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன.

பிரபல எழுத்தாளர் “தகழி” சிவசங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் தன்னுடைய “சாகஸம்” சிறுகதையில் தகழி, மாதவி என்னும் இரு பாத்திரப்படைப்புக்கள் மூலம் உணர்ச்சி பூர்வமான தொன்றாக உருவாக்கிக் காட்டியுள்ளார்.

“..... தகழியுடன் சிறு வயதிலிருந்தே விளையாடத் தொடங்கும் மாதவி, அவனுடைய முதுகில் குதிரைச் சவாரி செய்வதையும் நாளாந்த பொழுது போக்கு விளையாட்டாகக் கொள்கிறாள். அவனுடைய மேற்படிப்பு அவர்களுடைய விளையாட்டையும் நெருக்கத்தையும் தற்காலிகமாகப் பிரிக்கின்றது. வெளியூரில் மேற்படிப்பை முடித்துவிட்டு, வாலிபனாக ஊர்திரும்புமவன், அவளைக் கண்டு வியந்து போகிறான். பருவப் பெண்ணாய் பூரித்து நிற்கும் செளந்தர்யம் மிக்க மாதவியின் அழகு அவனை மயக்குகிறது. வைத்த கண் வாங்காமல் அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருக்குமவன் அவள்மீது காதல் கொள்கிறான்.....”

இவ்வாறு தொடரும் இக்கதையைப் போல் தமிழிலும் பிற மொழிகளிலும் ஏராளமான கதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இவை யதார்த்தமானவையாகவும் சமூகத்தின் நடவடிக்கைகளுடன் ஒன்றியிருப்பதும் கண்கூடாகும்.

எமது நாட்டுச் சிறுவர்களிடையே அம்மா, அப்பா விளையாட்டு மிகவும் பிரபல்யமான தொன்றாகும். பண்டைக்காலக் கவிஞர்கள் பலர் இதனைப் பாடல்கள் மூலம் குறிப்பிட்ட போதும் இக்காலப் புதுக் கவிதைப் படைப்பாளிகளும் கூட இதனைவிட்டு வைக்கவில்லை. எடுத்துக் காட்டாக,

‘.....
.....
அத்தி மரத்தின்
அகன்ற அடியில்
‘அறுசா’ மாமியின்
அருமை மகளுடன்
அம்மா அப்பா
ஆகிப் பார்த்து
சாம்பலப்பம்
சுட்டு மகிழ்ந்ததும்.....’

என்னும் பாடலையும்,

◆ எழுவான் கதிர்கள். கவிஞர் மருதமுனை ஹசன்.

அம்மன் குளத்தருகே

அரச மர நிழலிலே

பொம்மை மணம் புரிந்தோம்

புரோகி தரு மில்லையடி.....'

எனக் கூறும் பாடலையும் இங்கு குறிப்பிட முடியும்.

அம்மா அப்பா விளையாட்டில் அப்பம் சுட்டு மகிழ்ந்தவர்கள் இரண்டாவது பாடலில் இன்னுமொரு படிமேலே போய் புரோகிதரில்லாமல் திருமணம் செய்தும் விளையாடுகின்றனர். தாம்பத்திய சுகத்தைச் சற்றும் அறிந்திராத இவர்கள் பரஸ்பரம் ஒருவர் மீது ஒருவர் உயிரையே வைத்திருப்பர். அதுமட்டுமின்றி, ஒருவர் நோய்வாய்ப்படும் போது அது மற்றவரையும் பாதிக்கும். ஒருவர் பாடசாலைக்கும் போகாவிட்டால் மற்றவரும் அன்றைக்குப் போக மாட்டார். இவ்வாறான செயல்கள் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து அவர்களைக் காதலர்களாக மாற்றுவதுண்டு. இதனைக் குறிப்பது போல் குறுந் தொகையிலும் பின்வரும் பாடல் காணப்படுகின்றது.

இவனிவன் ஐம்பால் பற்றவும் இவனிவன்

புன்தலை ஓரி வளங்குநள் பரியவும்

காதற் செவிலியர் தவிர்ப்பவும் தவிராது

ஓதில் சிறுசெரு உருப மன்னோ

நல்லைமன் நம்ம பாலே மெல்லியல்

துணைமலர் பிணையல் அன்ன இவர்

மணமகிழ் இயற்கை காட்டியோயே.....'

காதலர் வெவ்வேறு இடத்தவர்களாகவோ, அல்லது முன்பின் அறியாத புதியவர்களாகவே இருக்க வேண்டு மென்பது கட்டாயமில்லை. நீண்ட நாட்களாகப் பழகி வரும் இருவருக்குமிடையேயும் காதல் உருவாகக் கூடும்.

“பாஞ்சாலம் குறிச்சி” திரைப்படத்தில் கிராமியக் காதலொன்றின் சிறப்பினைக் கவிஞர் வைரமுத்து பின்வருமாறு காட்டுகிறார்.

ஆத்தோரம் தோப்புக்குள்ள

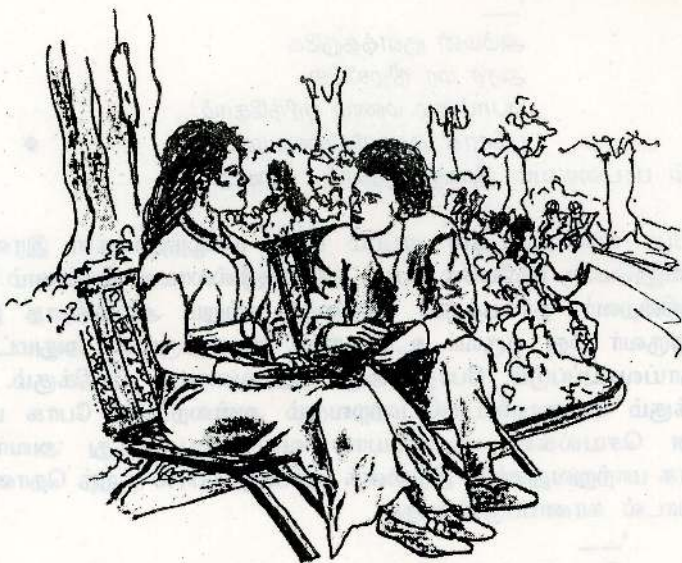
அத்தான சந்திக்கத்தான்

ஆச வச்சேன்.....

ஆளான சேதி சொல்லி

அடையாளங் காட்டத்தானே

ஆச வச்சேன்.....

பொது இடங்களில் இளவயதினர் தொடர்ந்து சந்திக்கும் நிலை ஏற்படும் போது, இலகுவாகவே அவர்களிடையில் காதல் ஏற்படுகிறது. இக்காலத்தில் அலுவலகங்கள், ரியூட்டர்கள், பஸ்நிலையங்கள், பூங்காக்கள், நூல் நிலையங்கள், தியேட்டர்கள் போன்றவை நகர் புறங்களிலும் - ஆற்றங்கரைகள், கடற்கரைகள், வயல்கள், பொதுக்கிணறுகள், கோயில்கள் போன்றவை கிராமப் புறங்களிலும் இள வட்டங்கள் இலகுவாகச் சந்திக்கக் கூடிய இடங்களாகத் திகழ்கின்றன.

.....

 பள்ளியிலே தொடர் காதல்
 'பார்க்'கிலே நொடிக்காதல் பாதை வீதி
 எல்லையிலே நெடுங்காதல்
 ஏறுகிற பஸ் கோச்சில் இருக்குக் காதல்
 சொல்லி வைத்தாற் போல் வெள்ளித்
 திரையரங்கில் கைகால்கள் தீண்டும் காதல்
 இல்லாத பிறக்காத
 இடமில்லை இன்றிந்தக் காதல்; மன்னா!

◆

என்று கவிஞர் “பாண்டியூரன்” அவருக்கே உரிய நகைச்சுவையுடன் காதலில் தொடக்கத்தை அழகாகக் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு சந்திக்கும் எண்ணற்றவர்களின் காதலில் மிகச் சிலவே உண்மைக் காதலாக இருக்கும், “தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படி” என்பது போல் ஊழ்வினைப்படியே இருவரின் காதலும் அமைகிறது. இதனையே “தொல்காப்பியர்” பின்வரும் பாடலினால் தெரியப்படுத்துகிறார்.

ஒன்றே வேறே என்றிரு பால்வயின்
ஒன்றி உயர்ந்த பால தாணையின்
ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப.....

கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப என்று கூறியதன் மூலம் இருவரில் முதலில் காதலைத் தொடங்கியவர் யாரென்பதும் ஐயத்துக்கிடமாக உள்ளது. இவ்வாறு பொருள் கொண்ட பல பாடல்களைச் சங்க காலப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

இவற்றைச் சமகாலக் கவிஞர்களும் விட்டு வைக்கவில்லை. “அவள் ஒரு தொடர்கதையில்”.....

கடவுள் அமைத்து வைத்த மேடை
இணைக்கும் கல்யாண மாலை
இன்னார்க்கு இன்னாரென்று
எழுதி வைத்தானே தேவன் அன்று.....

என்னும் இப்பாடல் திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில்தான் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன வென்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

கிராமப் புறக் காதலொன்றின் தொடக்கத்தைக் கவிஞர் நீலாவணன் பின்வருமாறு காட்டமுயல்கின்றார்.

கொல்லைக் கிணற்றடி யோரம் - வேலி
எல்லையில் நான் நின்று நேரம்
முல்லைச் சிரிப்பினைக் காட்டி - காதல்
மூட்டியதேன் போதை யூட்டி.....’

இதனையே நாட்டுப் புறப்பாடலொன்றும் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

கூடைமேலே கூடை வச்சு
கொழுந் தெடுக்கப் போற பெண்ணே - உன்
கூடை தவறுச் சின்னா - இங்கே
கொழுந் தெடுக்க மனம் கூடலியே.....

இவ்விரு பாடல்களிலும், கவிஞர்களால் கிராமியப் பண்பும், அச்சுற்றாடலும் மிக அழகாகக் காட்டப்படுகின்றன. அத்துடன் அவை காதலர்களுக்கு இயைவான உகந்த மனமகிழ்ச்சி தரும் சூழ் நிலையையும் உருவாக்கிக் கொடுக்கின்றன.

இவ்வாறான தொரு சூழலில் பாரதிதாசனும் தனது நாயகியைப் பின்வருமாறு காட்டுகிறார்.

எனக்குத்தான் அவன் எனக்குத்தான்.....
என்னைத்தான் அவன் காதலித்தான்.....
தனித் திருக்கையில் புன்னையடியில்
சாய்ந் திருக்கையில் என்னைக் கண்டவன்
மனத்திலிருந்த தன் காதலை
வாரிக் கண்ணால் நேரில் வைத்தான்.....

புன்னை மரத்தடியில் வைத்து அவனைக் கண்டு காதல் கொள்ளுமவன், தன் மனதிலிருந்த விருப்பத்தைக் கண்கள் மூலம் அவளுக்குத் தெரியப் படுத்துகிறான்.

இதே விதமான பாடலொன்றைக் கவிஞர் மு. மேத்தா “வேலைக்காரன்” திரைப்படத்திற்கு எழுதியுள்ளார்.

எனக்குத்தா உன் உயிரை எனக்குத்தா - இனி
எனக்குத்தான் உன் உடலும் எனக்குத்தான்

பாவை உன்னை நாடினேன்
பாடல் ஒன்று பாடினேன்
ஆகும் இந்த நேரமே அழகிய கடலிது
மழ்கிட அழைக்கிறது.....

ஒருவரின் உயிரையும் உடலையும் உடமையாக்கும் பொருட்டு, மற்றவர் முயற்சிப்பதுதான் இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விசேட அம்சமாகும்.

திரையுலகக் காதலென்றின் ஆரம்பத்தைக் கோயிலுடன் சம்பந்தப்படுத்தி
“அன்பளிப்பு”த் திரைப்படத்திற்காகக் கவிஞர் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

.....
.....
.....
மாரியம்மன் திருநாளில்
மங்கை உன்னைப் பார்த்த பின்னே
வேறு பெண்ணைப் பார்க்கவில்லை
ஐயோ.... ஐயை யோ.....

கோயிலடியில் அவன் அவளைக் கண்டதன் பின்னர், வேறு ஒரு பெண்ணையும்
ஏறேடுத்தும் பார்க்கவில்லை என்று உறுதியாகக் கூறுகிறான். இதிலிருந்து
அவன் மனதில் அவள் நிரந்தர இடத்தைப் பிடித்து விட்டதை நாம் அறிய
முடிகிறது.

தன்னுடைய காதலை அவள் ஏற்றுக் கொள்ளுவளா?. தன்னுடன் ஒரு
தரமாயினும், வாய்திறந்து வார்த்தைகளைப் பரிமாற மாட்டாளா? என்று தினமும்
அவன் ஏங்குகிறான். அப்படி அவன் எதிர்பார்த்த ஒரு நாளும் வந்தது விழியால்
பாதியும், மொழியால் மீதியும் நடந்த உரையாடலை நினைத்து, தனது விருப்புக்கு
அவன் இணங்கி விட்டாளென அவன் புளகாங்கிதம் அடைகிறான். அன்றைய
இரவு அவனுக்கு ஆனந்தமாய் கழி(ளி)யப் போகின்றது.

.....
இன்று இரவு சொஸ்த்தமாய் இருப்பேன்.....
இன்று இரவு இறைவனை நினைக்க மாட்டேன்

.....
.....
அவள் நின்று நிமிர்ந்து,
பாதி வீழியிலும் பாதி மொழியிலும்
அல்ல;
பாதி வீழி யிலும் பாதி இதழ் அசைவிலும்
என்னை
அண்ணாந்து பாாத்து
‘போய் வருகிறேன்’ என்று சொன்ன
அந்த வேண்டுகலை;
அந்த இறைஞ்சுகலை;
எனக்கு மட்டும் சொன்ன
அந்த ரகசிய Fare well ஐ
நினைத்து நினைத்துப் பறப்பேன்.....

பல்வேறு வழிகளிலும் ஒருவர் வெளிப்படுத்தும் காதலை மற்றவர் ஏற்காமலும் விடக் கூடும். வெற்றிப் பாதையில் வாழ்க்கை முன்னேற மிகவும் ஆரோக்கிய சாதனமாக இருக்க வேண்டிய காதல், பலருக்கு வெற்றியடைய விடாத சாதனமாகவும் மாறிவிடுகிறது.

இன்றைய நவீன காலத்தில் பெண்கள் காதலிகளாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை; சிநேகிதிகளாகக் கூட இருக்கலாம். இவ்வாறே பெண்களுக்கு ஆண்களும் சிலவேளைகளில், இயல்பான நட்பைக் கூட மற்றவர் தவறாக விளங்கி, கவிஞரைப் போல்,.....

ஓடி வந்ததும் தேடி வந்ததும்
பாடி வந்ததும் பார்க்க வந்ததும்
காதல் என்பதா பாசம் என்பதா?
கருணை என்பதா உரிமை என்பதா?

என்று பின்னர் வருந்துவதால் பயனேதுமில்லை.

கஷ்டப்படும் ஒருவருக்கு இன்னொருவர் மனமிரங்கி உதவும் போது, பிறப்பினால் அவரிடமுள்ள கருணை உணர்வு வெளிப்படுகிறது. இயற்கையாக வரும் பாசம் ஒருவருடன் பழகும் போது நட்பாக வெளிப்படுகிறது; அது காதலாகவும் மாறலாம். இவற்றை வேறு படுத்தி அறிய முடியாதவர்கள் தங்கள் காதலை மற்றவர் ஏற்க மறுக்கும் போது உளரீதியான தாக்கத்திற்கும் உள்ளாக நேரிடுகிறது. இந்நிலையில் ஒரு தலைக் காதல் உருவாகி அவருடைய எதிர்கால வாழ்வு பாழ்பட்டுப் போகும் சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்படுவதுண்டு.

ஆனால், ஒரு தலைக்காதல் அல்லது ஒரு தலைக் காமம் சங்ககால இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படுவது போன்று சில வேளைகளில் நிறைவேறி விடுவதும் உண்டு. பெண்களின் விருப்பு, வெறுப்புக்கள் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை.

பனை ஓலையில் விரும்பியவளின் பெயரை எழுதி, அவளுடைய படத்தையும் வரைந்து கொண்டு ஊரெங்கும் பிரபல்யப்படுத்தும் போது, சில சந்தர்ப்பங்களில்; விரும்பாத பெண்களும் பின்னர் விருப்பம் தெரிவிப்பதுண்டு. இதன் பின்னரும் அவள் அவனை விரும்பாவிட்டால் ஏற்பட்ட அவமானத்தைத் தாங்க முடியாது அவன் மலையுச்சியிலிருந்து குதித்துத் தற்கொலை செய்வது “வரைபாய்தல்” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே, “கொல்லேறு தழுவுதல்” என்பதன் மூலம் காளையை அடக்கி, பெண்ணை மணம்புரிதல் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறெல்லாம் பல்வேறு பிரச்சினைகளையுமுடைய காதலைப் பற்றி நன்கு உணர்ந்தமையால்தான் கவிஞர்;

.....

.....

காதல் என்பது தேன்கூடு - அதைக்

கட்டுவதென்றால் பெரும்பாடு

காலம் நினைத்தால் கைகூடும் - அது

கனவாய் போனால் மனம் வாடும்.....

என்று எப்போதோ எழுதிச் சென்றார்.

கண்ணால் கதைகள் பேசி

கருத்தால் ஒருமித்த காதலர்கள்...

"..... Love is Blind

But,

Lovers are not Blind....."

இதன்படி காதலுக்குக் கண்ணில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் காதலர்களுக்கு மிக முக்கியமான உறுப்பு கண்கள்தானென்றால் அது மிகையில்தான். கடவுளால் உயிரினங்களுக்கு அருளப்பட்ட மிக முக்கிய உறுப்பும் கண்கள்தான். எனவே அவற்றின் பயன்பாட்டைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. கோபம், வீரம், பயம், காதல், கருணை போன்ற எல்லாவித உணர்வுகளையும் ஒருவர் தனது கண்களாலேயே வெளிப்படுத்த முடியுமென்று "உடலியலாராய்ச்சியாளர்கள்" கண்டறிந்துள்ளனர். மனிதர்கள் மட்டுமன்றி, விலங்குகளும் தங்கள் உணர்ச்சிகளைக் கண்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தும் வல்லமை கொண்டன.

ஒருவரைக் கண்டு இன்னொருவர் காதல் கொண்ட போதும் ஆரம்பத்தில் அவர்கள் தம்மிடையே வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில்லை. அதற்கு அவர்களுக்குப் போதுமான வசதிகளும் இருப்பதில்லை. எனவே இதனைக் குறிப்பிட வந்த கவிஞரும்,

'.....

பார்வை ஒன்றே போதுமே

பல்லாயிரம் சொல் வேண்டுமா?.....

என்று தனது பாடலொன்றில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறார் போலும். இதுமட்டுமின்றி, கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் திரைப்படத்தில், தன் காதலனுடன் விழிகளால் பேசி மகிழ்ந்திருக்கும் நாயகி,

'.....

எந்தன் உள்ளம் துள்ளி விளையாடுவதும் ஏனோ?

கண்ணும் கண்ணும் ஒன்றாய்க் கூடிப் பேசும் விற்தைதானோ?

.....

.....

என்று பாடி மகிழ்ந்திருக்கிறாள்

ஆரம்ப கால கட்டத்திலுள்ள காதலர்களுக்கு வாய் வார்த்தைகளைவிட, கண்ணாடைகளே பெரிதும் உதவுகின்றன. எனவேதான் துள்ளி விளையாடும் நிலையிலுள்ள உள்ளத்தைக் கொண்டவர்களுக்குப் பல்லாயிரம் சொல் வேண்டியதில்லை. பார்வையின் மகத்தான சக்தி பற்றிப் பாரதிதாசனும் சொல்லியிருக்கிறார்.

.....
 இருந்தபடி என்றன் நெஞ்சை இடிக்கும்
 இருவிழி இன்பம் செய்யும் எனில் அவர்.....

.....
 தனது உள்ளத்தைக் கவர்ந்தவனின் நெஞ்சை உடனடியாகச் சிறைப்பிடிக்கும் வல்லமை கண்களுக்கு இருப்பதை இதன்மூலம் நாம் காணலாம். காதலைப் பற்றி எந்தக்காலத்தில் எவர் பாடிய போதும், தங்கள் பாடல்களில் அவர்கள் கண்களையும் குறிப்பிட்டுப் பாடத் தவறவில்லை. கவிஞர் கண்ணதாசனின் காதல் பாடல்களில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டவை கண்களை வைத்தே பாடப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலிருந்து காதலுக்கும், காதலர்களுக்கும் கண்களின் அத்தியாவசியத் தேவை உணர்த்தப்படுகிறது.

கண்களால் கதைபேசும் காதலர்கள் புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் கூடக் காணப்படுகின்றனர். காவிய நாயகனின் இராமனின் காதல் கம்பராமாயணத்தில் பின்வருமாறு காட்டப்பட்டுள்ளது.

.....
 எண்ணறும் நலத்தினாள் இளையள் நின்றுழிக்
 கண்ணொடு கண்ணினைக் கவ்வி ஒன்றையொன்று
 உண்ணவும் நிலை பெறாது உணர்வும் ஒன்றி
 அண்ணலும் நோக்கினான்; அவளும் நோக்கினான்.....

அண்ணலும் நோக்க, அதனைத் தொடர்ந்து அவனை அவளும் நோக்க இருவருடைய கண்களும் ஒன்றையொன்று கவ்விக்கொள்ளுகின்றன. கம்பர தனது பாடல்களில் ஒவ்வொரு சொல்லையும் மிகவும் பொருத்தமாகவும் சுவைதருமாறும் பயன்படுத்தியுள்ளதைப் பல்வேறு அறிஞர்களும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். ஒருவரைப் பார்த்தல் வேறு; நோக்குதல் வேறு. ஒருவரையொருவர் நோக்கும்போது அவர்தம் கண்கள் கவ்வியும் கொள்ளுமானால் அவற்றை விடுவித்துப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவருவது மிகவும் கஷ்டமாகும். ஏனெனில் வீட்டிலுள்ள பூனைகள் தங்கள் குட்டிகளைக் கவ்விப் பிடிக்கும்போது அதனை விடுவிக்கவே நாம் பெரும்பாடு படவேண்டியிருக்கிறது.

கண்களால் காதல் மொழி பேசும் காதலர்களை வள்ளுவரும் விட்டு வைக்கவில்லை. வாய்ச் சொற்களால் அவர்களுக்கு எதுவித பயனுமில்லையென்றே அவரும் கூறுகிறார்.

‘கண்ணாடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல.....’

என்பது வள்ளுவம்.

தற்போது வெளிவந்துள்ள திரைப்படங்களிலும், கண்களைக் காதலுடன் சம்பந்தப்படுத்திப் பெருமளவு பாடல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

....

கண்ணும் கண்ணும் கொள்ளையடித்தால்
காதல் என்று அர்த்தம்.....

என்று “திருடா திருடா”விலும்.

.....

கண்ணாளனே எனது கண்ணை

நேற்றோடு காணவில்லை.....

என் கண்களைப் பறித்துக்கொண்டு

ஏன் இன்னும் பேசவில்லை.....

என “பம்பாய்” திரைப்படத்திலும் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களிரண்டையும் நாம் உதாரணங்களாகக் கொள்ள முடியும்.

விழிகளால் உரையாடி மகிழ்ந்திருக்கும் காதலரைப் புதுக்கவிதையில் காணப் புகுந்தால்,

.....

பார்வைகளையே பாசையாக்கி

என்

வீழிகளோடு

உன்

வீழிகள்

உரையாடும்போது

நகரும் நிமிஷங்கள்

நறுமணமாய் மணக்கின்றன

நெஞ்சில் !.....

என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

காதல் வசப்பட்ட இருவரும், ஒருவர் நினைவை மற்றவர் சுமந்து வாழ்வதால் கண்களுக்கு அடுத்தபடியாக அவர்களிடம் முக்கியத்துவம் பெறுவது நெஞ்சம் ஆகும். இதனையே இதயம், மனம், உள்ளம், அகம், சிந்தை, சித்தம் என்னும் சொற்களும் குறிப்பிடுகின்றன. காதலர்களைப் பொறுத்தவரை இச்சொற்களை

◆ நிலாவின் கீழ் சில நினைவுகள். ஆசிரியர்: துறவி

அவர்கள் ஒரே பொருளில் பயன்படுத்தினாலும் அவை ஒவ்வொன்றும் உணர்த்தும் பொருளில் வேறுபாடுகள் உள்ளன.

சுவாமி விவேகானந்தர் மனதைப் பற்றிக் கூறுவதை இவ்விடத்தில் நோக்குவது மிகவும் பொருத்தமாகும்.

“..... மனித மனங்கள் அனைத்தும் ஒரே மனத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளாக அமைந்தனவே. ஒரு பிடி களிமண்ணைப் பற்றித் தெரிந்த ஒருவன் உலகிலுள்ள களிமண் அனைத்தையும் பற்றித் தெரிந்தவனாவான். தனது மனத்தைப் பற்றி அறிந்து அதனைக் கட்டுப்படுத்தத் தெரிந்த ஒருவன், எல்லா மனங்களையும் பற்றிய இரகசியங்களை அறிவதுடன் அம் மனங்களை ஆட்டுவிக்கும் ஆற்றலையும் பெறுகிறான்.....”

இதன்மூலம் ஒருவரின் மனதைக் கட்டுப்படுத்தும் திறன் இன்னொருவருக்கும் உள்ளதை நாம் அறிய முடிகின்றது. இக்கருத்து இக்காலத்தில் அறிவியலாளராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

காதலை ஆரம்பித்துவிட்ட கண்கள் மேல் நடவடிக்கைக்காக அதனை நெஞ்சத்திடம் கொடுத்துவிட்டு நடப்பதை அவதானித்துக் கொண்டிருக்கும். இயல்பாகவே கூச்ச சுபாவமுள்ள பெண்களுக்கு இது வாய்ப்பாகி விடுகிறது. எனவே காதல் விடயத்தில் தான் நேரடியாகச் சம்பந்தப் படாததுபோல் அவள் நடந்து கொள்ளுகிறாள்.

.....

பேசியது நானில்லை

கண்கள் தானே.....

நினைப்பது நானில்லை

நெஞ்சந்தானே.....

இது “செங்கமலத் தீவு” திரைப்படப் பாடலாகும்.

காதல் இருவரது உள்ளங்களில் இருந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. அதனை இருவரில் ஒருவர் வெளிப்படுத்தி மற்றவருக்குப் புரியவைக்கவும் வேண்டும். எனவே நெஞ்சம் பழையபடி கண்களுக்கே அந்தப் பொறுப்பையும் கொடுக்கின்றது. இதனைக் கவிஞர் வல்லவனுக்கு வல்லவன் திரைப்படத்தில்,

.....

உள்ளத்தின் கதவுகள் கண்களடா - இங்கே

உறவுக்குக் காரணம் பண்களடா.....

என்று கூறுகிறார். உள்ளத்தைப் பற்றிக் கம்பரும் தனது இராமாயணத்தில் விளக்க முற்படுகிறார்.

◆◆ "Power of the Mind" - Swami Vivekananda.

.....

உண்ணவும் நிலை பெறாது உணர்வும் ஒன்றி
அண்ணலும் நோக்கினான்; அவளும் நோக்கினாள்
பருகிய நோக்கு எனும் பாசத்தால் பிணிந்து
ஒருவரை ஒருவர்தம் உள்ளம் ஈர்த்தலால்.....

ஒருவரை ஒருவர் நோக்கிக் கண்களால் காதல்மொழி பேசிவிட்டால் மட்டும்
நிலையான உண்மைக் காதல் தோன்றிவிடாது. இருவரின் உள்ளங்களும்
உண்மையான பிணைப்பினால் ஒன்றுசேர வேண்டும். அது மட்டுமன்றி.....

‘ஆண் எண்ணுவது போல் பெண்ணும் எண்ண வேண்டும்
இருவரும் ஒருங்கே உண்பதும், உறங்குவதும்
பெருமை அல்ல; ஒருங்கே எண்ண வேண்டும். எண்ணத்தில்
ஒத்திருந்தால் அதுதான் குடும்ப இன்பம். எண்ணத்தில்
மாறுபட்டு இருந்தால் அதுதான் குடும்பத் துன்பம்.....’

என்று கள்ளோ? காவியமோ? படைப்பில் டாக்டர். மு. வரதராசன் அவர்கள்
குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். உண்மைக் காதல் உருவாகும் வழியைக் கவிஞரும்
“வசந்த மாளிகை” திரைப்படத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

மயக்கமென்ன
இந்த மௌனமென்ன.....

உன்னை அல்லால் இனி
வேறொரு பெண்ணை
உள்ளத்தினாலும்
தொடமாட்டேன்.....’

ஒரு ஆடவன் தனது மனைவியைத் தவிர, வேறு ஒரு பெண்ணுடன் உடல் ரீதியான தொடர்பைக் கொண்டிருப்பது மட்டும் தவறானதாகக் கருதப்பட மாட்டாது. தனது காதலியைத் தவிர, இன்னுமொரு பெண்ணை உள்ளத்தினாலும் கூட நினைக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்பதையே இப்பாடல் மூலம் வலியுறுத்துகிறார் கவிஞர்.

‘ஒருவரை ஒருவர் தம் உள்ளம் ஈர்த்தலால்’

என்பதைத் தஞ்சை ராமையாதாஸ் பழைய திரைப்படப் பாடலொன்றில்

‘.....

உள்ளம் ஏரண்டும் ஒன்று - நம்

உருவந்தானே ஏண்டு.....’

என்று பாடிக் காட்டியிருக்கிறார்.

இருவரிடையேயும் உண்மையான தூய அன்பு முதலில் உருவாகவேண்டும். பின்னர் அது படிப்படியாக வளர்வதன் மூலமே அவர்கள் கருத்தொருமித்து, நெருக்கமானவர்களாக மாறமுடியும். இதனை ஒளவையாரும் தனது பாடல்களில் கூறியுள்ளார்.

‘.....

ஈதலந் தீவினைவிட் டீட்டல் பொரு ளெஞ்சான்றங்

காத லிருவர் கருத் தொருமித்து ~ ஆதரவு

பட்டதே இன்பம்.....

.....’

கருத்தொருமித்த காதலர்கள் ஒருவரை ஒருவர் உள்ளத்தில் சுமந்து கொண்டு எவ்வளவு நாட்கள்தான் காலத்தைக் கடத்துவது? எனவே, வார்த்தைகள் மூலம் தங்கள் காதலை உறுதி செய்தபின்னர் ஒருவரைப் பற்றி மற்றவர் விசாரித்தறிந்து விபரங்களைச் சேர்க்க முயல்கின்றனர். அவள் சேகரித்த விபரங்கள் அவளுக்கு மன நிறைவைத் தருவதனால் அவனிடம் தன்னை முற்றாக ஒப்படைக்க அவள் தயாராகிறாள்.

இறைவன் மீது தீராக் காதல் கொண்ட நாவுக்கரசரின் நிலையே இங்கும் காணப்படுகின்றது.

‘.....

முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்

ழர்த்தி அவனிர்க்கும் வண்ணம் கேட்டாள்

பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்

பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி ஆனாள்

அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்

அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசாரத்தைத்

தன்னை மறந்தாள்தன் நாமம் கெட்டாள்

தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே....’

அவனைப் பற்றி முற்றாக அறிந்ததும், தனது பெற்றோரையும் விட்டுச் சென்று அவனுடன் வாழ அவள் திட்டமிடுகிறாள். ஆனால், சாதாரண வாழ்க்கையில் காதலர்கள் தமக்குச் சாதகமான விபரங்களை மட்டுமே ஆரம்பத்தில் ஒருவரிடம் ஒருவர் எடுத்துக்கூற விரும்புகின்றனர். பாதகமான விபரங்களனைத்தும் மறைக்கப்பட்டுவிடுகின்றன. இது பெரும்பாலானவர்களின் பிற்கால வாழ்க்கையில் மிகுந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதை முதலில் அவர்கள் உணர மறுக்கிறார்கள்.

நடைமுறையில், காதலை வெளிப்படுத்தும் பொறுப்பு பெண்களைவிட ஆண்களுக்கே கூடுதலாக உள்ளதை அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இயல்பாகவே மென்மை உள்ளம் கொண்ட பெண்கள் துணிந்து தம் காதலை முதலில் வெளிப்படுத்துவர் என்பது மிகவும் அபூர்வமே ஆகும். இதனால்தான் கம்பரும் “அண்ணலும் நோக்க” என்று ஆணின் பக்கத்திலிருந்து காதலை ஆரம்பித்து வைத்தார் போலும்.

தனது காதலை உரியவேளையில் வெளிப்படுத்தத் தயங்கிய, தவறிய ஒரு ஆணின் நிலைபற்றி இயக்குனர் பாலச்சந்தர் ஒரு திரைப்படமே தயாரித்துள்ளார். சொல்லத்தான் நினைக்கிறேன். படத்தில் வரும் நாயகன் தன் காதலை உரிய வேளையில் வெளிப்படுத்தத் தவறியமையினால் நாயகி அவனை மனதார விரும்பியிருந்தும் கூட, மணவாழ்க்கையில் அவர்கள் இணைய முடியாமல் போகின்றது. இது திரைப்படத்திற்கு மட்டுமல்ல; இன்றைய நிஜவாழ்விலும் பொருந்தக் கூடியதே.

தான் விரும்பியவளும் தன்னைக் காதலிப்பதை அவன் அறிந்து விட்டாலோ, அல்லது தன் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டவன் தன் காதலை ஏற்றுக் கொண்டானென்று அவள் அறிந்து விட்டாலோ அவர்கள் எல்லையில்லா இன்பத்தில் மூழ்குவர். இதன் பின்னர் அவன் அவளுக்குக்காக எதையும் செய்யத்துணிந்து விடுவான். அவனுக்காக அவளும் அப்படித்தான். இதனையே

.....
கண்ணின் கடைப் பார்வை
காதலியர் காட்டி வீட்டால்
மண்ணில் குமரருக்கு
மாமலையும் ஓர் கடுகாம்.....

என்று சுவையுடன் கூறுகிறார் பாரதிதாசன். காதலின் தொடக்கத்தில் மாமலை கூட கடுகைப்போல் தெரிவது இவர்களுக்கு மட்டுமல்ல; எல்லொருக்கும்தான் என்பது இப்போது இவர்களுக்கெங்கே தெரியப் போகின்றது.?

முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, மக்கள் கூட்டம் அதிகமாகவுள்ள இடங்களில் நடைபெறும் குறுகிய காலச் சந்திப்புக்களும் நிமிட நேரப் பேச்சுக்களும் நிலைத் திருக்கக் கூடியவை அல்ல. இதன்மூலம் இரகசியத்தை நீண்ட நாட்களுக்கும் பேணவும் முடியாது. நாளடைவில் இவர்களின் தொடர்பு பலருக்கும் தெரிந்து விடுமென்பதை வாலி, “அன்புக் கரங்கள்” மூலம் முதலிலேயே கூறிவிடுகிறார்.

இரவு முடிந்துவீரும்,

முடிந்தால்?

பொழுது வீழிந்துவீரும்,

வீழிந்தால்?

ஊருக்குத் தெரிந்துவீரும்,

தெரிந்தால்?

காய் பழுத்துக் கனிந்துவிட்டால்,

கிளையில் தங்குமா?

காய் கனிந்ததும் கடைத் தெருவுக்கு வந்துதான் ஆகவேண்டும். ஊர் வாயை மூட முடியாது.

இதனைக் குறுந்தொகையில் காணப்படும் பின்வரும் பாடலும் கூறுகிறது.

.....

கடும்பல் ஊகக் கறைவீரல் ஏற்றை

புடைத் தொடுபு உடைஇப் பூநாறு பலவுக்கனி

காந்தாளஞ் சிறுகுழக் கமழும்....

.....

.....

நன்றாகப் பழுத்த பலாப்பழத்தை குரங்கு தன் விரல்களால் தோண்டி எடுத்து உண்ணும்போது, பழத்தின் மணம் ஊரெல்லாம் பரவுவதுபோல் இவர்களுடைய தொடர்பையும் ஊர் அறிகிறது. ஊர் அறியும்போது உறவினர்களுக்கும் வீட்டிற்கும் கூட அது தெரியவருகிறது.

மறுக்கப்பட்ட காதலினால்

மறக்கப்பட்ட காதலர்கள்

தங்கள் பிள்ளைகளின் காதல் தொடர்பைப் பெற்றோர் அறியும்போது பல்வேறு வகையான பிரதிபலிப்புக்களை அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கலாம். பெரும்பாலான பெற்றோர் உண்மை நிலையறியாது உடனடியாகவே தங்கள் எதிர்ப்புக்களைத் தெரிவிப்பதுடன் அதனைத் தடைசெய்யும் நடவடிக்கைகளிலும் இறங்கிவிடுகின்றனர். சிறு தொகையினர் மட்டும் முழுமனதுடன் இல்லாதபோதும், எதிர் விளைவுகளுக்கஞ்சி விட்டுக்கொடுத்து அவர்களைச் சேர்ந்து வாழ அனுமதிக்கின்றனர்.

முறையற்ற காதல்களும், முறையற்ற தொடர்புகளும் காதலர்களுக்கு எமது நாட்டில் பல பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. இவை மட்டுமின்றி சமுதாய வேறுபாடுகள், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் போன்றவையும் காதலர்கள் ஒன்று சேர்வதைத் தடைசெய்யும் காரணிகளாகும்.

முற்காலத்தில் ஒரு வாலிபனைப் பெண்கள் காதலிக்கத் தொடங்கும்போது அவனிடமுள்ள அடிப்படைத் தகைமைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்தனர். பெரும்பாலும் அவன் வீரத்தில் சிறந்தவனாக, அழகில் முதன்மையானவனாக, கல்வியில் புலமை பெற்றவனாக, அல்லது செல்வத்துக்கு அதிபதியாகவேனும் இருந்தான். இவ்வாறே பெண்கள் விடயத்திலும் காணப்பட்டது. முற்காலத்தில் அரச குடும்பங்களில் சுயம்வரம் வைத்து மணமகனைத் தேர்தெடுக்கும் முறைகளும் இதனாலேயே ஏற்பட்டது.

“.....அர்ச்சுனனை மனதார விரும்பிய திரௌபதி தன்னை அவனே மணம் புரிய வேண்டுமென்று விரும்புகிறாள். ஆனால் சுயம்வரத்தின்போது வேறொருவன் மச்சப்பொறியை வீழ்த்தி, அவளை மணக்கும் தகைமையைப் பெற்றுவிடுகிறான். முதலில் அதிர்ச்சியடைந்த திரௌபதி மறுகணம் தன்னைச் சுதாகரித்துக்கொண்டு “அந்த வேறொருவன் நிச்சயமாக மாறுவேடத்தில் இருக்கும் அர்ச்சுனனாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அவனே இப்பொறியை வீழ்த்தும் வல்லமையுடைய வீரனாவான்” என்று தனது காதலனின் வீரத்தில் நம்பிக்கை கொண்டு துணிந்து அவனுக்கு மாலையிடுகிறாள்....” இதனை வில்லிபுத்தூரர் மகாபாரதத்தில் பின்வருமாறு காட்டுகிறார்.

.....
 பூஞ்சாரல் மணிநீல கிரீபோல் நின்ற
 பூசுரனை இவன் அவனே போம்
 தேஞ்சாரல் நறுங்கழ நீர் என்ஹண்ணி
 செய்ய தாமம்
 செம்மணி காலருவியென
 சேர்த்தினாளே.....

ஆனால், இப்போதைய நிலைமை வேறு. இளகுகளிடையே காதல் ஏற்படுவதற்கு அடிப்படைத் தகைமைகள் எதுவும் தேவைப்படுவதில்லை. காதலிக்கத் தொடங்கும் வேளையில், தங்களுக்குப் பொருத்தமானவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவும் அவர்களில் பெரும்பாலானோர் தவறிவிடுகின்றனர். கண்டதும் காதல் கொண்டு தங்கள் வாழ்வையும் சீரழித்து, பிறரையும் துன்பங்கொள்ளச் செய்கிறார்கள். கேட்டால் அதுதான் தெய்வீகக் காதலென்று காரணம்வேறு சொல்லுகிறார்கள்.

இக்காலத்தில் கிரிக்கட் வீரர்கள், பாடகர்கள், சினிமாவினால் புகழ்பெற்றவர்கள், பெரும் பணம் படைத்தவர்கள் அனைவருமே காதலிப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு இன்னொருவருடன் பாலியல் ரீதியான தொடர்பைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களின் இவ்வாறான செயல்களினால் அப்பாலிகள் பலரது வாழ்க்கை பாழ்படுவதுடன், புனிதமான காதலின் பெயருக்கும் இவர்கள் களங்கமேற்படுத்துகிறார்கள் என்பதே உண்மையாகும்.

திருமணத்தின் போது, மணமகனும், மணமகளும் சோடிப் பொருத்தமானவர்களாக இருப்பது மிகவும் முக்கியமாகும். எனவேதான் காதலர்களும் அவ்வாறிருக்க வேண்டுமென்ப பலரும் விரும்புகின்றனர்.

திரையுலகின் ஆரம்ப காலங்களில் கதாநாயகனும், கதாநாயகியும் மிகவும் அழகாக இருக்கவேண்டுமென்பது கட்டாயமாகவிருந்தது. அப்போதுதான் ரசிகர்களும் அச்சோடியை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்ற நிலை இருந்தது. இதனால் படம் வெற்றிபெறுவதுடன் வசூலையும் அள்ளிக்குவிக்கும்.

ஆனால் இன்றைய நிலை அதுவல்ல; அழகோ, கவர்ச்சியோ திரைப்படக் காதலில் முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை. பல வெற்றிப் படங்களில் நடித்த பிரதாப் போத்தன், மோகன், சத்தியராஜ், செந்தில், சுஜாதா, சுகாசினி போன்றவர்கள் பெரும் அழகு வாய்ந்தவர்கள் என்று கூறிவிட முடியாது. ஆனாலும், “பிரதாப்” புக்கும், மோகனுக்கும், சத்தியராஜுக்கும், ஏன் செந்திலுக்கும் கூட ஆயிரக்கணக்கான ரசிகைகள் இருந்ததையும், அவ்வாறே சுஜாதா, சுகாசினி போன்றவர்கள்மீது பல இளைஞர்கள் பைத்தியமாகத் திரிந்ததையும் நாம் மறுக்கவியலாது. இவற்றையும் காதல் என்று கருதும் வேடிக்கை மனிதர்களும் இக்காலத்தில் உள்ளனர்.

சமுதாய வேறுபாடுகள் என்னும்போது, வேறுபட்ட சமயங்கள், இன மொழி வேறுபாடுகள் என்பனவும் காதலர்களுக்கு இடைஞ்சலாகவுள்ள சில நேரடிக் காரணிகளாகும். இன, மொழி, மதப் பற்றுக்கொண்ட கடுங்கோட்பாளர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள்மீது, தங்களிலிருந்தும் வேறுபட்டவர்கள் காதல் கொள்வதை அனுமதிப்பதில்லை.

இவ்வாறான நிலை சில சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்படும்போது, இதுவே பெரிய பிரச்சினையாக்கப்பட்டு, இலங்கை, இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் போன்ற பல நாடுகளில் இனக் கலவரங்களையும், பேரழிவுகளையும் ஏற்படுத்துவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

இந்த நிலை இன்று மட்டுமல்ல; சமய குரவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலும் இருந்துள்ளதை மாணிக்க வாசகரின்....

‘.....

.....

உங் கையிற் றீர்னை உனக்கே அடைக்கல மென்று)

.....

.....

எம் கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க.....

.....’

என்னும் திருவெம்பாவைப் பாடலிலிருந்தும் அறியக் கிடக்கிறது.

இவ்வாறே; காதலர்களின் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளும் அவர்கள் ஒன்றுசேரத் தடையாயுள்ள இன்னுமொரு காரணியாகும். இதனையே “வீரத்திருமுகனில்” வரும்,

‘..... ரோஜா மலரே

ராஜகுமாரி

ஆசைக் கிளியே

அழகிய ராணி

.....

.....

கோட்டையின் மீது

நின்றாலும்

ஏழையின் பெருமை உயராது.....’

என்னும் பாடல் குறிப்பிடுகிறது. “காதல் கோட்டை” திரைப்படத்தில் வரும் காதல் போன்று உலகெங்குமுள்ளவர்களின் காதல் வெற்றிபெற்றுவிட்டால் பிரச்சினையே இருக்காது.

ஆனால் நடைமுறை வாழ்க்கையில்.....?

.....
காலமெல்லாம் காதல் வாழ்க, காதலனும் வேதம் வாழ்க...
காதலே நிம்மதி... கனவுகளே அதன் சந்நிதி....
கவிதைகள் பாடி நீ காதலி...நீ காதலி... நீ காதலி....
.....

.....
ஜாதியில்லை பேதமில்லை சீர்வரிசை தானுமில்லை காதல்...
ஆதியில்லை அந்தமில்லை ஆதாம் ஏவாள் துப்புமில்லை காதல்..
ஊரென்ன பேரென்ன தாய் தந்தை யாரென்ன காதல்வந்து சேரும்....
நியின்று நானில்லை நானின்று நயில்லை காதல் மனம் வாழும்....
ஜாதகங்கள் பார்ப்பதில்லையே அது காசுபணம் கேட்பதில்லையே....

அதிகமான பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளின் எதிர்கால வாழ்வை நினைத்து, அதற்கஞ்சியே அவர்களின் காதலுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பதுண்டு. முக்கியமாக, பெண்பிள்ளைகளின் காதலைத் தடைசெய்யும் பெற்றோர் அவர்களை நிரந்தரமாக வீட்டில் வைத்திருக்கப் போவதில்லை. பொருத்தமான வரன் கிடைத்ததும் அவர்கள் இன்னொருவரின் மனைவியாகப் போவார்கள் என்பதும் பெற்றோர்களுக்குத் தெரியும். பெண்களுக்குப் பெற்றோர் வீடு நிரந்தரமில்லை என்பதைக் கண்டதத்தில் பிரபலமான “ஆலுக்கே ஹூவில்லா...” என்னும் நாட்டுப்புறப் பாடலொன்று பின்வரும் கருத்துக்களைக் கூறுகிறது.

அதாவது “ஆலைக்குப் பூவில்லை; கடனுக்கு முடிவில்லை, ஜாலிய முள் மரத்திற்கு நிழலில்லை; பெண்ணுக்குத் தாயின்வீடு நிரந்தரமில்லை” என்பது இப்பாடலின் கருத்தாகும்.

பிள்ளைகளின் காதலைப் பெற்றோர் தடைசெய்வதன் காரணத்தை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்காமல், உளவியல் ரீதியாக நாம் நோக்கவேண்டும். தங்கள் பிள்ளைகளின்மீது அவர்கள் கொண்ட அளவுகடந்த அன்பே இதில் முக்கியத்துவம் பெறுவதை நாம் கண்டறிய முடியும்.

.....

யாயேனா கண்ணினும் கடுங் காதலனே!

எந்தையும் நிலன்உரப் பொறாஅன், சீறடிசிவப்ப,

எவன் இல! குறுமகள் இயங்குதி என்னும்

யாமே, ஸிரீவு இன்று இயைந்த துவரா நட்பின்

இருதலைப் புள்ளின் ஓர் உயிரம்மே.....'

“..... நாம் ஒரு உடலையும் இரண்டு தலைகளையும் கொண்ட பறவையைப் போல் பிரிக்க முடியாதவாறு காதலால் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனாலும் என்னுடைய பெற்றோர்கள் என்மீது கொண்டுள்ள அன்பு அளவிடற்கரியது என்பதையும் நாம் உணரவேண்டும்...” இவ்வாறு காதலி கூறுவதுபோல் அழகான கருத்தை அகநானூறு எடுத்தியம்புகிறது.

பல பிள்ளைகள் ஏற்படப்போகும் எதிர்ப்புக்களுக்கு அஞ்சி, தங்கள் காதல் கதையை நீண்ட நாட்களுக்கு வீட்டுக்குத் தெரியாமல் மறைத்துவைக்க முயற்சிப்பதும் உண்டு. இது உளரீதியாக மட்டுமன்றி உடல் ஆரோக்கியத்தையும் நாளடைவில் பாதிக்கும். உடல் நலக்குறைவை மற்றவர்கள் வினவும்போது அவர்களுக்கு அவள் அனைத்தையும் மறைத்துவிடுவாள்.

இவ்வாறான செய்கைகள் இன்று மட்டுமன்றி, பண்டைக்காலத்திலும் காணப்பட்டுள்ளன. இதனைக் குறிக்கும் கம்பரின் தனிப் பாடலொன்று வருமாறு.....

தலையவீழ் நாண்மாலைத் தாயரே யாவீ
களையினுமென் கண்டிந்து காட்டேன் - வளைகொடுப்போம்
வன் கண்ணன் மாவீசயன் மால்யானை தன்னொடும் வந்
தென்கண் புருந்தா னினீ....

வளையல்களைக்கூட அணிய முடியாதவாறு இவ்விதம் மெலிந்துபோனதற்குக் காரணமானவனை; நான் ஒருபோதும் உங்களுக்குக் காட்டித்தர மாட்டேன்.

உணர்ச்சிகரமான காதல் கதைகளைக்கொண்டு இதுவரை ஆயிரக்கணக்கான தமிழ்த் திரைப்படங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. அவற்றில் பல நமது மனதில் இடம்பெற்றவையாகவும், சமுதாயத்திற்குப் படிப்பினை ஊட்டியவையாகவும் உள்ளன. சாதி, மத வேறுபாடுகளையும், பொருளாதார வேறுபாடுகளையும் கொண்ட பல காதல் திரைப்படங்களும் இவற்றில் அடங்குவன.

இந்து இளைஞன் கிறிஸ்தவப் பெண்மீது கொள்ளும் காதலை “அலைகள் ஓய்வதில்லை” திரைப்படமும், இந்து-முஸ்லிம் காதலை “பம்பாய்” திரைப்படமும், சாதிக்கொடுமையால் பாதிக்கப்படும் காதலை “பாரதி கண்ணம்மா” வும், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை விளக்க “நிறம் மாறாத பூக்கள்” திரைப்படமும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்க சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

இவற்றைப்போல் வேறுபல பிரச்சினைகளை விளக்கும் திரைப்படங்களும் உள்ளன. ஆனாலும் இவை யாவும் ஒரேவிதமான முடிவுகளையே கொண்டிருந்தன. அதாவது, வீட்டாரின் எதிர்ப்புக்கஞ்சி இறுதியில் தற்கொலை செய்துகொள்வது; அல்லது ஒருவரிடமும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் ஊரைவிட்டே ஓடிச்சென்று வாழ்வது போன்று கதைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆனால், அண்மையில் வெளிவந்த திரைப்படங்களான “காதலுக்கு மரியாதை”, “லவ் டூ” என்பன மாறுபட்ட கதையமைப்பைக் கொண்ட இரு தமிழ்த் திரைப்படங்களாகும். இவ்விரு படங்களும் வித்தியாசமான பொதுக் கருத்தொன்றை முன்வைக்க முயலுகின்றன. இவை பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமன்றி, சில பெற்றோருக்கும் படிப்பினை ஊட்டக்கூடிய விதத்தில் அமைந்துள்ளன.

நாயகனும், நாயகியும் இறுக்கமான காதல் தொடர்பைக் கொண்டிருந்தபோதும், வழக்கம்போல் அவர்கள் வீட்டிலும் எதிர்ப்புக் கிளம்புகின்றது. ஆனால் தங்களிமீது பெற்றோரும், மற்றோரும் வைத்திருக்கும் அளவுகடந்த நிகரற்ற அன்புக்கெதிராக முடிவெடுக்க முடியாமல் திணறுகிறார்கள். பெற்றோர்களைப் பிரிந்து வாழவும் அவர்கள் விரும்பவில்லை. நன்கு சிந்திக்கிறார்கள்; இறுதியில் மற்றவர்களுக்காகத் தங்கள் காதலையே தியாகம் பண்ணுவதென முடிவெடுக்கிறார்கள்.

இவ்வாறானதொரு முடிவை எடுப்பது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லையெனவும் சிலர் வாதிடுவர். ஆனாலும் கடுமையான வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் நுழையும் நாம் நம்முடைய நலனில் மட்டும் அக்கறை கொள்ளாது மற்றவர்களிலும் கவனமெடுப்பது அவசியமாகின்றது. இதற்கு இன்றைய கலை, இலக்கியப் படைப்பாளிகளும், எழுத்தாளர்களும், திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களும் முன்னோடிகளாக இருந்து சமுதாயத்தை வழிநடாத்திச் செல்லவேண்டும். அவர்களின் படைப்புக்கள் பணம் பண்ணுவதாக மட்டும் இருந்துவிடாது பயனுள்ளதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

மேலைநாடுகளில் இவ்வாறான பிரச்சினைகளெல்லாம் பெரிதுபடுத்தப் படுவதில்லை. வயது முதிர்ந்து வாழ்க்கையின் விளிம்பில் இருப்பவர்கள் கூட, முன்னர் திருமணம் செய்திருந்த போதும், வயதில் தங்கள் பேரப்பிள்ளைகளுக்குச் சமமானவர்களையும் காதலித்துக் கைப்பிடிக்கின்றனர். இவ்வாறே, காதல் விடயத்தில் உறவு முறைகளைக்கூட அவர்கள் பெரிதுபடுத்துவதில்லை. உடன்பிறப்புக்களையும், தங்கள் பிள்ளைகளையும் தவிர, மற்றவர்களை அவர்கள் காதலிப்பதை யாரும் கண்டுக்கொள்வதில்லை. ஆனால், பொதுவாக, நமது நாடு உட்பட ஆசிய நாடுகள் அனைத்திலும் இவ்வாறான செயல்கள் சமுதாயத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை.

காதல் (Love) திருமணம் முடிந்தபின்னர் மணமக்கள் உல்லாசமாகச் செல்லும் தேனிலவு (Honeymoon) போன்றவைகளெல்லாம் எமது நாட்டிற்கு ஒவ்வாதவை என்பதும், இவை மேல் நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப் பட்டவை என்பதும் ஒரு சாரார் கருத்தாகும்.

இவர்களின் கருத்துக்களில் சில உண்மைகள் இருந்தபோதும் அவையெல்லாம் முற்றிலும் சரியானவை எனக் கூறிவிட முடியாது. உயிரினங்கள் வாழ்ந்த இடங்களிலெல்லாம் ஆதிகாலம் தொடக்கம் காதலுணர்வும் இருந்துள்ளது. மனித இனம் மட்டுமன்றி, ஏனைய ஜீவராசிகள் பலவும் காதல் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ளதையும் பல விலங்கியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் நிரூபித்துள்ளார்கள். எனவே நமது நாடுகளிலும் முன்னோர்கள் காதலுணர்வுகளுக்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதை மறுக்கமுடியாது. இவற்றிற்கு ஆதாரமாக இலக்கியங்களும், கல்வெட்டுக்களும், அகழ்வாராய்ச்சியில் கிடைக்கப்பெறும் பொருட்கள் பலவும் சான்றுபகர்கின்றன.

காதலிக்கத் தொடங்கியவர்களில் பெருமளவு எண்ணிக்கையினர் தமக்கு வரும் எதிர்ப்புக்களையும் பொருட்படுத்தாது உறுதியுடன் அதனைத் தொடருவர். சிறிய தொகையினர் எதிர்புகளில்லாத காதலைத் தொடர்ந்து, சிறிதுகால இடைவெளியின் பின்னர் திருமணம் செய்கின்றனர். இன்னுமொரு பகுதியினரின் காதல் வாழ்வு பலமாக எழும் எதிர்ப்புக்களினால் அடிபட்டு, அற்ப ஆயுசுடன் முடிந்துவிடின்றது.

மாறாத சோதனைகள்;

மறவாத நினைவலைகள்

எதிர்ப்புக்களுக்கு அஞ்சாது தமது காதலைத் தொடரும் இருவரும் வாழ்வில் ஒன்றாக இணையும்வரை துன்பம் அவர்களைச் சோதனை செய்யும். ஒவ்வொருவர் நிலையும் பித்துப் பிடித்தவர்கள்போல் பின்வருமாறு இருக்கும்.

.....
I would be a mirror that
 you would always look at me,
I would be your dress so that
 you would always wear me;
I would like to be water so that
 I would bathe your flesh;
I would be a perfume dear
 So that I would touch you " ◆

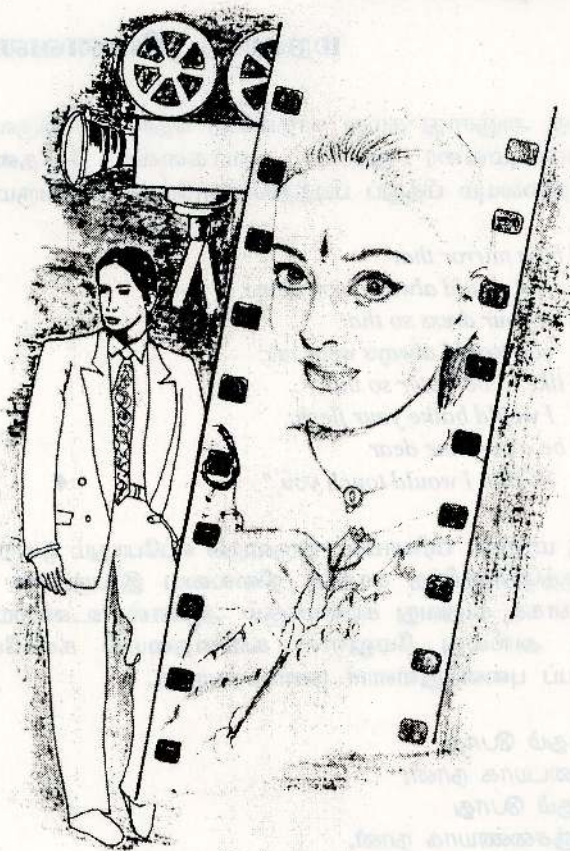
ஒருவரை விட்டு மற்றவர் பிரியாமல், இருவரும் எப்போதும் ஒன்றாக இருக்கவே விரும்புவர். கருத்தொருமித்த காதலர் நிலையை இலகுவான ஆங்கிலத்தில் இதைவிட அழகாகக் கூறுவது கடினமாகும். ஆனால், உண்மையான காதலர் நிலைகண்டோ அல்லது மேலுள்ள கவிதையைக் கண்டோ கீழ்வரும் புதுக்கவிதையைப் புனைந்துள்ளார் நண்பரொருவர்.

நீ உருத்தும் போது
 உன் உடையாக நான்,
 நீ தூங்கும் போது
 உன் பஞ்சணையாக நான்,
 நீ நடக்கும் போது
 உன் பாதணியாக நான்,
 நீ சுவாசிக்கும் போது
 உன் மூச்சாக நான்,
 நீ குளிக்கும் போது
 அந் நீராக நான்,
 நீ அடும் போது
 உன் கண்ணீராக நான்,
 நீ இறக்கும் போது
 உன் கல்லறையாய் நான்..... ◆◆

◆ Sir Ponnampalam Arunachalam - "Studies and Translation"

◆◆ வீரகேசரி வார இதழ் 08-02-1998 கவிஞர். அருமைத்துரை பரமேஸ்வரன்

ஆனால் “சூரிய வம்சம்” திரைப்படத்தில் மேலுள்ள கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் விதத்தில் சில வரிகளைக் கொண்டு பின்வரும் பாடல் காணப்படுகின்றது.

.....
 ரோசாப்பூ சின்ன ரோசாப்பூ.....
 உன் பேர சொல்லும் ரோசாப்பூ.....

.....
 கண்ணாடி பார்க்கையிலே
 அங்கு முன்னாடி உன் முகந்தான்.....
 கண்ணே நீ போகயில
 காலில் கொலுசாக எம் மனந்தான்.....

.....

எங்கும் அவன். எதிலும் அவன். பார்க்குமிடமெல்லாம் ஒருவருக்கு மற்றவரே தென்படுவார். “நேருக்குநேர்” திரைப்பட நாயகன்போல்,

அகிலா அகிலா கண் விழிச்சா அகிலா....
பகலா இரவா பார்ப்பதெல்லாம் அகிலா....
வா....வா....வா....கட்டிக் கொள்ள வா....
நீயின்றிப் போனால் ஈசக்கும் வெண்ணிலா....

என்று பாடிக்கொண்டு திரிவர்.

இவ்வாறு தன்னிலை மறந்து திரியுமவர்களைத் தனிமை வாட்டும். இறைவன் மீது தீராக காதல் கொண்ட “தாயுமானவர்” படும் துன்பங்களையே எமது மானிடக் காதலர்களும் அனுபவிக்கின்றனரென்றால் அது மிகையில்லை.

மண் உறங்கும் வீண் உறங்கும்
மற்றுள வெலாம் உறங்கும்
கண் உறங்கேன் எம் இறைவன்
காதலால் பைங்கிளியே.....

“உலகத்திலுள்ள அனைத்தும் நிம்மதியாக உறங்கும் போது என்னுடைய கண்களுக்கு மட்டும் தூக்கம் வர மறுக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் காதல் நோயே அன்றி வேறில்லை....” என்பது அவருடைய விளக்கமாகும்.

இதே கருத்துடைய இன்னுமொரு பாடலொன்றும் “மரிக்கொழுந்து” திரைப்படத்தில் உள்ளது.

ஊரும் தூங்க, ஊரார் தூங்க நானும் தூங்கலயே....
மீனும் தூங்க, நிலவும் தூங்க நெஞ்சம் தூங்கலயே....
காணாமல் கண் தூங்குமா.....?

.....

இதனைக் “கவலை இல்லாத மனிதனி”ல் கவிஞர் பின்வருமாறு காட்டுகிறார்.

காட்டில் மரம் உறங்கும் கழனியிலே நெல் உறங்கும்
பாட்டில் பொருள் உறங்கும் பாற்கடலில் மீன் உறங்கும்
காதல் இருவருக்கும் கண் உறங்காது - அதில்
காதலன் பிரிந்துவிட்டால் பெண் உறங்காது....

இதேவிதமாக “பெற்ற மகனை விற்ற அன்னை” தீரப்படத்திலும்...

தென்றல் உறங்கிய போதும் திங்கள் உறங்கிய போதும்....

கண்கள் உறங்கிடுமா, காதல் கண்கள் உறங்கிடுமா?

காதல் கண்கள் உறங்கிடுமா....?

என்று நாயகனால் பாடப்பட்டுள்ளது.

“தாய் சொல்லைத் தட்டாதே” படத்தில் நாயகியின் கவலை பின்வருமாறு காட்டப்பட்டுள்ளது.

பூ உறங்குது பொழுதுறங்குது

நீ உறங்கவில்லை... நிலவே

கானுறங்குது காற்றும் உறங்குது

நான் உறங்கவில்லை.....

உறங்காமல் விடும் கண்களும், உண்ணாமல் விடும் வாய்களும் காதலரைப் பாதிப்பதை அறிந்து, கவிஞர் தேசிய விநாயகம் பிள்ளை அவர்களும் இவைகளைக் குறிப்பிட்டுப் பாடியுள்ளார்.

கண்ணுமுனைக் காணாமல் கலக்கங் கொள்ளும்,

கணமேனும் உள்ளத்தில் அமைதியில்லை,

உண்ணுதற்குப் பசியில்லை உறக்க மில்லை,

ஓரிரா ஓர் யுகமாய்க் கழியுது ஐயா....

உறக்கம் ஒழுங்கில்லாமல் போகும்போது ஒருவரின் நாளாந்தக் கடமைகளைத்தும் கட்டுப்பாடற்றுப் போகின்றன. ஒருநாள் ஒரு யுகம்போல் கழிகிறது. இந்நிலையில் அவர்களுக்கு,

பாலும் புளிக்கும் நறும் பண்ணியங்கள் வேப்பங்காய்...

தோலும் எரியும் தோய் கலவை! - மேலும்

அலவனார் ஆர்கலியும் கொல்லும் என்காதற்

புலவனார் வாராத போது....

என்று அவர்கள் நிலையை விளக்கும் பாரதிதாசன் தொடர்ந்து அவர்களுக்கு....

பஞ்சம் பரப்பிய பூவும் படுநெருஞ்சி....

என்று தனது கவிதைகளில் கூறுகிறார்.

இவருடைய இதே கவலை பாரதிக்கும் இருக்கிறது.

பாலும் கசந்தகடி - சகியே

படுக்கை நொந்தகடி

கோலக் கிளிமொழியும் - செவியில்

குத்த லெடுத்தகடி.....

இனிக்கும் பால் கசப்பதுவும், இதமான படுக்கை இவர்களுக்கு நோவை ஏற்படுத்துவதும் இயல்பே ஆகும். இவர்களிடம் யாரும் எதுவும் பேசிவிடக் கூடாது. கிளியின் இனிமையான பேச்சையே காதுகொடுத்துக் கேட்க ஆயத்தமில்லாத இவர்கள் நமது சொல்லையா கேட்கப் போகிறார்கள்?

பாரதியின் இப்பாடலின் முதலிரண்டு அடிகளையும் பாவமன்னிப்புக் காதலர்களுக்காகக் கவிஞர் பின்வருமாறு தருகிறார்.

பாலிருக்கும் பழமிருக்கும் பசியிருக்காது

பஞ்சணையில் காற்று வரும் தூக்கம் வராது.....

சாதாரண இவ்வுலக வாழ்க்கையிலிருந்து வெகுதூரத்திற்கு அவர்கள் சென்றுவிடுகின்றனர். பசியும் தூக்கமும் இல்லாத நிலை அவர்களைக் கனவுலக வாழ்க்கைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இதனால் அவர்கள் தனித்திருப்பதை மறக்கவும், வேதனைகளிலிருந்து விடுபடவும் கனவுகாணத் தொடங்குகின்றனர். இந்நிலையைக் கூறவந்த வள்ளுவரும்....

நனவென ஒன்றில்லை யாயின் கனவினாற்

காதலர் நீக்கலர் மன்....

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தனது காதலனுடன் கனவுலகில் இன்பமாய் இருப்பது; விழித்துவிடுவதனால் அவளுக்குத் தடைப்பட்டு விடுகிறது. காதலன் உண்மையில் தன் பக்கத்தில் இல்லாமலேயே அவன் நினைவுகளுடன் அவள் இன்பமாய் வாழ முயற்சிக்கிறாள்.

இதனையே கவிஞர் இன்னுமொருவிதமாக,

நெஞ்சத்திலே நீ நேற்று வந்தாய்

நேற்று முதல் ஓர் நினைவு தந்தாய்

நினைவு தராமல் நீ இருந்தால்

கனவுலகில் நான் வாழ்ந்திருப்பேன்.....

என்று “சாந்தி” திரைப்படத்திற்கு எழுதியுள்ளார்.

தம் காதலை ஒருவருக்கொருவர் உறுதிப்படுத்திய பின்னரும் முறையான சந்திப்புக்கள் இல்லாமையால்தான் இவ்வாறெல்லாம் நிகழ்கிறது. கனவுலகில் வாழ்ந்து இன்ப வேதனையில் துடிக்கும் ஒருவரின் நிலையை மற்றவருக்குத் தெரியப்படுத்தி, அவர்களின் உறவைப் பலப்படுத்துவதற்குத் தூதுவர்கள் தேவைப்படுவர்.

மனிதர்கள் மட்டுமன்றி; நிலவு, காற்று, முகில், ஓடும்நதி, கடல், பறவைகள், மிருகங்கள் என்பனவும் ஆரம்பகாலத்தில் தூதுவர்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்று அக்கால இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. உண்மையில் தூது விடயத்தில், மனிதர்களும்; சில சந்தர்ப்பங்களில் பேசப் பழகிய கிளிகளும், அன்னங்களும் காதலர்களுக்கு அக்காலத்தில் உதவியிருக்கக் கூடும். இவ்வாறே, வேறு பறவைகளும், மிருகங்களும் பழக்கப்பட்ட பின்னர் பொருட்களைப் பரிமாற்றம் செய்வதிலும் உதவியிருக்கலாம்.

காதலன் அல்லது காதலி நிலவு, காற்று, முகில், ஓடும்நதி, கடல் என்பவற்றைத் தூதுவர்கள்போல் பாவனை பண்ணி; தமது உணர்ச்சிகளைக் கொட்டி; உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்துவது போன்று கவிஞர்கள் தங்கள் கற்பனையில் அன்றும் இன்றும் பல பாடல்களைப் புனைந்துள்ளனர்.

திரைப்படங்களில் இடம்பெறும் இவ்வாறான தூதுப் பாடல்கள் இலகுவில் மிகவும் பிரபல்யம் பெற்றுவிடுவதை நாம் காணமுடியும். கவிஞர் பாடிய தூதுப் பாடல்கள் அனைத்தும் பலவருடங்கள் கழிந்துவிட்டபோதும் அவற்றை இப்போதைய இள வயதினரும் முணுமுணுப்பதை அவதானிக்க முடியும். இதற்கு அப்பாடல்களில் காணப்படும் கருத்துச் செறிவும் அவற்றின் இனிமையான இசையுமே முக்கிய காரணங்களாகும். “விக்கிரமதித்தன்” திரைப்படத்தில் வரும்....

வெண்ணிலவே கொஞ்சநேரம் நில்லு - என்
கண்ணீரின் கதை கேட்டுச் செல்லு....

என்னும் பாடலும்,

“இராஜ சேவை” திரைப்படத்தில் வரும்,

தூது செல்லாயோ.....
சினம் காதல் கதைபேசும்
நிலவே
தூது செல்லாயோ....

என்னும் பாடலும் நிலவைத் தூதனுப்புவதுபோல் திரைப்படங்களுக்காகப் பாடப்பட்டுள்ளன.

இதேபோல் “பலேபாண்டியா” படத்தில் வரும்....

அத்திக்காய் காய் காய் ஆலங்காய் வெண்ணிலவே...

இத்திக்காய் காயாதே என்னைப்போல் பெண்ணல்லவே....

நீ என்னைப் போல் பெண்ணல்லவே....

என்னும் இப்பாடல் அக்கால வெண்பாவொன்றை ஒத்திருப்பதை நாம் காணமுடியும். இவ்வெண்பாவில் காய், காய் எனத் தொடர்ந்து வருவது கருத்தில்லாமல்ல. நேரடியாக இல்லாவிட்டாலும் கூட இதுவும் ஒரு தூதுப் பாடலேயாகும்.

அத்திக்காய் காய் காய் காய் ஆலங்காய் வெண்மதியே...

இத்திக்காய்க் காய்ந்துனக் கென்னபயன் சற்றுமென்மேல்

பற்றற் றவரைக்காய் பாவைக்காய்க் கோவைக்காய்க்

சொற்றக் காய் தூது விளங்காய்....

“.....வெண்ணிலவே! நீ இவ்விடத்தில் இருப்பதனால் பயனேதுமில்லை. அது மட்டுமன்றி; அந்தத் திசையில் நீ காய்வதுடன், என்னுடன் விருப்பில்லாமல் இருக்கும் அவரிடம் எனக்காகத் தூதும் செல்லமாட்டாயா...?” என்பதுபோல் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

ஆனால், “ஈரமான ரோஜாவே” திரைப்படத்தில் நாயகனுக்காக, தென்றல் காற்றை நாயகிக்குத் தூதனுப்பி உதவுகிறார் கவிஞர் வாலி.

தென்றல் காற்றே கொஞ்சம் நில்லு....

அங்கே சென்று அன்பைச் சொல்லு....

தனிமை கொதிக்குது நினைவினிள் அனலும் அடிக்குது....

இதயம் துடிக்குது துணை வரத்தான்....

நினைவினிலே அடிக்கும் வெப்பத்தைத் தாங்கமுடியாமல் உடல் கொதிக்கத் தொடங்குகிறது. இவ்வேளையில் கட்டுப்பாடில்லாமல் இதயமும் துடிக்க ஆரம்பிக்கின்றது.

இதேபோல் கடல் அலையைத் தூதனுப்பிக் “கலங்கரை விளக்க”க் காதலர்கள் ஆறுதல் கொள்ளுகின்றனர்.

பாட்டுக்குப் பாட்டெடுத்து நான்

பாடுவதைக் கேட்டாயோ.....

துள்ளிவரும் வெள்ளையே நீபோய்க்

தூது சொல்ல மாட்டாயோ....

பாடசாலைகளில் தங்கள் நண்(பி)பர்களின் காதலை நிறைவேற்றிவைக்கப் பலர் தூது செல்வதையும், அலுவலகங்களில் காதல் தூதுவர்கள் பலரையும் நாம் இப்போதைய காலத்தில் காணலாம்.

தொடர்புத் துறையில் பெரும் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ள இக்காலத்தில் வானொலி, தொலைபேசி, தபால் தொடர்புகள் மூலமும் தூதுகள் அனுப்பப்படுகின்றன. சில நாடுகளில் பத்திரிகைகளும் இப்பணியைச் செய்கின்றன. இத்தூதுவர்கள் உண்மையானவர்களாகவும், விசுவாசமானவர்களாகவும் இல்லாவிட்டால் காதலர் பாடும் திண்டாட்டமாகிவிடும். எனவேதான் மிக நெருங்கிய, நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களை மட்டும் இவ்விதத்தில் காதலர்கள் தங்கள் தேவைக்குப் பயன்படுத்துவர்.

“லங்காபுரி”யில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த சீதாப் பிராட்டியைக் கண்டு திரும்பிய அனுமன் இராம பிரானிடம் முதலில் கூறிய வார்த்தைகள்..... “...கண்டேன் சீதையை...” என்பதாகும்.

இதன் பின்னரே ஏனைய விபரங்களை அவன் கூறுகிறான். இதேபோல் காதலர்களிடம் தூது செல்பவர்களும் முதலில் ஆறுதல் வார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டுத்தான் விபரங்களைக் கூறவேண்டும். இதனைத்தான் கவிஞரும் கூறுகிறார்.

தூக்கம் உன் கண்களைத் தழுவட்டுமே...

அமைதி உன் நெஞ்சில் நிலவட்டுமே.... அந்த

தூக்கமும் அமைதியும் நானானால்....

உன்னைத் தொடர்ந்திருப்பேன்....

என்றும் துணையிருப்பேன்....

.....

ஷேக்ஸ்பியரின் “ரோமியோ ஜூலியட்”இன் சில வரிகளின் அழகிய தமிழாக்கமே இதுவாகும்.

மன்னன் அதிகுரனுடைய நண்பன் வீரன், தனது நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான இருளப்பன் என்பவனிடம் அவனுடைய காதலிக்குக் கடிதம் கொடுத்தனுப்புவதைச் சுவாமி விபுலானந்த அடிகள் மதங்க குளாமணியில் பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறுகிறார்.

மாலை வந்தடைய முன்னர் மன்னவன் மகளோடிந்தச்

சோலையுட் பூக்கள் கொய்யத் தோழியர் மூவர் சார்வார்

சாலினி யென்று நாமந் தரித்த மெல்லியல் பாலிந்த

ஓலையைக் கொடுத்து மீள்த லுன்னெருங் கடமை கண்டாய்....

தோழிகளுடன் பூக்கள் கொய்யவரும் தனது காதலியின் பெயரையும் சொல்லி; அவளுடைய அடையாளங்களையும் கூறித் தூதனுப்புகிறான் வீரன்.

இதே போன்று; தனது காதலனுக்கு இன்னொருவன் மூலமாகத் தூதனுப்பும் பெண்ணொருத்தியைக் காட்டும் நாட்டுப் பாடலொன்று வருமாறு....

எருக்கலம்பிட்டிக்கு

எருவு கொண்டு போற தம்பி....

மச்சாணைக் கண்டால், உன்ன

மயில் வரட்டாம் எண்டு சொல்லு....

இவையெல்லாம் ஒருபுறமிருக்க, பெண்களைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் குறிப்பறிந்து தூது செல்வதற்குத் தோழிகள் தாமாகவே முன்வருவதுமுண்டு. இதனையே கவிஞர்....

தூது செல்லவொரு தோழியில்லையெனத்

துயர் கொண்டாயோ தலைவி....

என்று “சாந்தி” திரைப்பட நாயகியின் துயர் துடைக்கும் தோழியை நமக்குக் காட்டுகிறார். நாயகியும் தனது தோழியின் உதவியைப் பெறுவதற்குத் தீர்மானித்து அவளிடம் நடந்த உண்மைகளைக் கூறுகிறாள்...

வெட்ட வெளியிலெனை மேலி இருந்தாண்டி....

பட்டப் பகலிலடி பார்த்திருந்தா ரெல்லோரும்....

இறைவனிடம் வசப்பட்ட பட்டினத்தார் பாடலைப் பாடித் தன் பழைய நினைவுகளில் அவள் மூழ்கிப் போகிறாள். தலைவனிடம் தனது மனவுறுதி பற்றி விளக்கும்படி கூறுகிறாள். வாழ்க்கைப் படகிற்குக் கவிஞர் எழுதிய பாடல் இதுவாகும்.

ஆயிரம் பெண்மை மலரட்டுமே
 ஆயிரம் கண்கள் ரசிக்கட்டுமே
 ஒருத்தியின் நெஞ்சம் ஒருவனுக்கென்றே
 சொல்.... சொல்... சொல்.... தோழி.....

காதலர்களுக்குள் புரிந்துணர்வு இருக்க வேண்டும். எத்தனை பேருடன் பழகினாலும், எத்தனை ஆடவர்களுடன் கொடுக்கல் வாங்கல்களைக் கொண்டிருந்தாலும் தன்னுடைய உடலும், உயிரும் அவன் ஒருவனுக்கே சொந்தம் என்பதில் அவள் உறுதியாக இருக்கிறாள். இவ்வாறு தான் உறுதியுடன் இருப்பதை அவனுக்கும் எடுத்துச் சொல்லும்படி தன் தோழியைத் தூதாக அனுப்புகிறாள்.

இவ்வாறு தூதுவர்களின் உதவியுடன் இரு பக்கங்களிலிருந்தும் செய்திகள் பரிமாறப்படுகின்றன. சிறிதுகால இடைவெளியானாலும், அது அவர்களுக்குப் பல வருடங்களைப் போலத்தான். பல்வேறு முயற்சிகளின் பின்னர் தனிமையில் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பத்தை அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர்.

காதலில் காத்திருப்பு என்பது எத்தனை துயரமானதோ அதே போல சந்திப்பு என்பதும் பன்மடங்கு இன்பமான ஒன்றே.

காத்திருந்து சந்திப்பும்

கவிதைகளால் வர்ணிப்பும்

அந்தச் சந்திப்பும் நடந்தே விட்டது. முதன் முதலில் சந்திக்கும் தனிமைச் சந்திப்பு அதில் வார்த்தைகள் அளவுடன்தான் வரும் எனவேதான்..

நான் பேச நினைப்பதெல்லாம்

நீ பேச வேண்டும்

என்று காதலன் காதலியிடம் கூற,

ஒன்றோடு ஒன்றாக உயிர் சேர்ந்த பின்னே

உலகங்கள் நமையன்றி வேறேதும் இல்லை

என்று காதலி பதில் கூறுகிறாள்.

“பாலும் பழமும்” திரைப்படத்திற்கெனக் கவிஞர் எழுதிய மேலே உள்ள பாடலில், காதலர் இருவரும் உயிர்மூலம் ஒன்றாகச் சேர்வதாக எழுதப்பட்டுள்ளது. காதலர்களின் சேர்க்கை உடல்ரீதியாக மட்டுமல்லாது, உயிர், உளரீதியாகவும் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறிருந்தால்தான் அது உண்மைக்காதலென வலியுறுத்துகிறார் கவிஞர்.

இருவரும் சேர்ந்து ஒரு உடலாக மாறுவது, அல்லது ஒரு உடலில் இருவரும் பாதி பாதியாக இருப்பது போன்ற பல்வேறு பாடல்களைக் கவிஞர் திரைப்படங்களுக்காக எழுதியுள்ளார். “இதயக் கமல” த்தில்.....

உன்னைக் காணாத கண்ணும் கண்ணல்ல.....

உன்னை எண்ணாத நெஞ்சும் நெஞ்சல்ல.....

இங்கு நீ ஒரு பாதி நான் ஒரு பாதி,

இதில் யார் பிரிந்தாலும் வேதனை பாதி

என்று எழுதியுள்ளார். நீ ஒரு பாதி நான் ஒரு பாதி எனக்குறிப்பிடப்படுவது சைவ சமயக் கடவுளின் அர்த்த நாரீகவரர் நிலையாகும். ஆணுக்குப் பெண் சமம் என்பதை உலகுக்குணர்த்த முயலும் இறைவனின் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கவிஞர் இப்பாடலைப் புனைந்துள்ளார்.

இதே போல் “எங்கள் தங்க ராஜா” திரைப்படத்தில் வரும் இன்னுமொரு பாடலும்,

இரவுக்கும் பகலுக்கும் இனியென்ன வேலை....

இதயத்தில் வீழுந்தது திருமண மாலை....

இருவர் என்பதே இல்லை- இனிநாம்

ஒருவர் என்பதே உண்மை....

பாதிப் பாதியாய் இருவரும் மாறி

பழகும் வீத்தையே பள்ளியில் இன்பம்....

என்று கூறுகின்றது.

சுவாமி விவேகானந்தரின் “ஆயிரந்தீவு” நூலில் குறிப்பிடப்படும் பின்வரும் கருத்துக்களைக் கொண்ட பாரசீக சூழி பாடல் இவ்விடத்தில் பொருந்துகின்றது.

ஒரு காலத்தில் நான் பெண்ணாகவும்..

இறைவன் ஆணாகவும் இருந்தோம்..

அன்பு வளர்ந்து வளர்ந்து

ஆண் பெண் வேற்றுமை அகன்று வீட்டது;

ஒரு காலத்தில் இருவராக இருந்தோம்

என்ற நினைவு மட்டும்

கொஞ்சம் இருக்கிறது,

அன்பு உருவாகி இருவரையும்

ஒன்றாக்கி வீட்டது.....'

உண்மைக் காதலர்களிடையே அன்பு வளர வளர அவர்களுக்கிடையே நெருக்கம் கூடி, இடைவெளி குறைந்து கொண்டேவரும். நாளடைவில் இருவரும் ஒருவரென்றும் உணர்வைப் பெறுவர்.

சிவகாமி யானானது சிதம்பரனே யென்னச்

செப்பு முனம் இருவருமற் றோருவம் ஆனார்

எவர்தாமுன் னணைந்தனரென் றிதுகாறு மறியோம்

இருவருமொன் றாயினரென் றேயறையுந் சுருதி.....

“சிவகாமி சரிதை”யில் வரும் இப்பாடல் இருவரும் ஒருவராய் மாறுவதை இன்னும் அழகாகக் காட்டுகின்றது. ஒருவரோடொருவர் இணையும் போது அவர்களில் எவர் மற்றவருடன் முதலில் இணைந்தார் என்பதையும் வேறுபடுத்த முடியாமல் உள்ளது.

இந்நிலையில் ஒருவர் உணவை உண்ணா விட்டால் மற்றவருக்கும் பசி இருக்காது. அபூர்வமாகக் கிடைக்கும் சுவையான உணவுகளைப் பங்கிட்டுச் சாப்பிடுவர்; அல்லது மற்றவருக்கே முழுவதையும் உண்ணக் கொடுப்பர். இதனையே சங்க காலப் பாடலொன்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

சுனையிற் சிறுநீரை எய்தா தென்றெண்ணிப்

பிணைமான் இனிதுண்ண வேண்டிக் - கலைமாத்தன்

கள்ளத்தின் ஊச்சும் சுரம் என்ப காதலர்

உள்ளம் படர்ந்த நெறி.....

தாகத்தினால் நாவறண்டு நீர் தேடிச் செல்லும் போது, ஒரு இடத்தில் சிறிதளவு நீரைக்காணும் காதல் வசப்பட்ட பிணைமானும், துணைமானும் அவ்விடத்தில் நிற்கின்றன. இருவருக்கும் அருந்துவதற்கு அது போதாதென முடிவெடுக்கும் ஆண்மான் அதனைப் பெண்மானுக்கு விட்டுக் கொடுக்க விரும்பியது.

ஆனாலும் தான் அருந்தாவிட்டால் பெண்மான் தாகம் தீர்க்காதென எண்ணித் தான் அருந்துவது போல் பாசாங்கு செய்து முழு நீரையும் தன் காதலியான பெண் மானுக்கு அருந்தக் கொடுக்கிறது.

இதுமட்டுமன்றி, இந்நிலையிலுள்ள காதலர்களின் நடவடிக்கைகள் அனைத்துமே மற்றவர்களுக்குப் புதிராக இருக்கும். பின்வரும் பாடல் அவர்களின் செயலொன்றைக் காட்டுகிறது.

கொட்டும் மழையில் - இரு
குடை இருந்தாலும் - ஒரு
குடைக்குள் செல்வோம் - மறு
குடை மடக்கியே இருக்கும்.....

இக்காலத்தில் நடைபெறும் இவ்வாறான செயல்கள் ஏராளமானவை. இவைகளில் பல பலராலும் பாடப்பட்டுள்ளன.

இடையூறில்லாத சந்திப்புக்கள் இவ்விதம் தொடர்ந்து சிலகாலம் நடைபெறும். இவ்வேளைகளில்; நேரம் விரைவாகப் போவதும் மற்றவர்களைப் பற்றிய சிந்தனைகள் மறந்துபோவதும் இயல்பானதாகும். சூழவுள்ள ஆபத்துக்களும் பெரிதாகத் தென்படுவதில்லை.

மன்னன் பண்டாரவன்னியன் குருவிச்சி நாச்சியாரைக் காதலிக்கும்போது, ஒருநாள் கண்ணகி அம்மன் கோயிலில் இரகசியச் சந்திப்புக்கு இருவரும் ஏற்பாடு செய்கின்றனர். பின்னர் நடப்பதை அறியுங்கள்.

“..... யானை மதங்கொண்டு கிளம்பியதால் துரத்திச் சென்றேன்; மக்களுக்கு ஆபத்து நேராமல் தடுப்பதற்கு. அப்போது யாரென்று தெரியவில்லை, ஒருவர் அந்த யானையிடம் சிக்கிக் கொண்டார். அவரைக் காப்பாற்றினேன். ஆனால், அந்த யானை என்னைக் கொல்ல என்மீது பாய்ந்தது. அதற்குள் அந்த வீரர் தனது வாள்கொண்டு யானையைத் தாக்கினார். முடிவு தெரிவதற்குமுன் ஆலயமணி ஒலித்துவிட்டது. வந்திருப்பீர்கள்; காத்திருப்பீர்கள் என்ற தவிப்புடன் இங்கு ஓடோடி வந்துவிட்டேன். அவர் என்ன ஆனாரோ தெரியவில்லை....”

குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சந்திப்பதில் காதலர்களுக்குள்ள ஆர்வத்தைப் “பாயும்புலி பண்டாரவன்னியன்” சரித்திர நாவலில் கலைஞர் கருணாநிதி மேலுள்ளவாறு காட்டுகிறார். தன்னை யானை கொல்ல வந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து தான் மீண்டதைப் பற்றியோ; மற்றைய வீரனின் உயிருக்கு என்ன நடந்ததென்பதைப் பற்றியோ அவள் கவலைப்படவில்லை. தனது காதலன் ஏமாறக்கூடாது; உரிய வேளையில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவனைச் சந்திக்க வேண்டுமென்பதிலேயே அவள் கண்ணாயிருக்கிறாள்.

இவ்வாறு தொடரும் சுகமான சந்திப்புக்கள் சிலவேளைகளில் தடைப்பட்டு விடுவதுமுண்டு. தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால், அல்லது வேண்டுமென்றே ஒருவரை ஒருவர் சீண்டும் நோக்குடனும் இவ்விதம் நடைபெறலாம். அது ஒரு வேதனையான அனுபவம் என்பது பாரதிக்கு எப்படித் தெரியும்?

‘.....

தீர்த்தக் கரையினிலே - தெற்கு மூலையில்

செண்பகத் தோட்டத்திலே

பார்த்திருந்தால் வருவேன் - வெண்ணிலாவிலே

பாங்கியோ டென்று சொன்னாய்

வார்த்தை தவறிவிட்டாய் - அடி கண்ணம்மா

மார்பு துடிக்குதடி!

பார்த்த இடத்திலெல்லாம் - உன்னைப் போலவே

பாவை தெரியுதடி.....’

“வழக்கமாக நாம் சந்திக்கும் செண்பகத் தோட்டத்தில் எனக்காகக் காத்திருங்கள். நான் ஒடோடி வந்து உங்களைச் சந்திப்பேன்.....” என்று கூறிச் சென்றவள் வார்த்தை தவறி வராமல் விட்டபோது அவனுக்கு மார்பு துடிக்க ஆரம்பிக்கின்றது. அது மட்டுமின்றி, பார்க்குமிடமெல்லாம் அவனுக்கு அவளுடைய உருவமே தென்படுகின்றது.

வைரமுத்து சொல்லும் நேருக்கு நேர் நாயகன் போல்.....

அவள் வருவாளா.....அவள் வருவாளா?

என் உடைந்துபோன நெஞ்சை

ஒட்டவைக்க அவள் வருவாளா....?

என் பள்ளமான உள்ளம்

வெள்ளமாக அவள் வருவாளா.....?

என்று காத்திருக்கிறான். ஆனால், காத்திருந்து, காத்திருந்து அவன் கண்ட பயன்தான் என்ன?

அன்பே

உன் பெயர் மழையோ?

அதனால்தான்

அறிவிப்பு ஏதும் கொடுக்காமல்

ஆறு மாதமாக நீ

வரவில்லையோ.....?

✦ நானும் என் கவிதையும் - அனிதா பாக்கியராஜ்

என்று பிதற்ற ஆரம்பிக்கின்றான். இந்நிலையில் அவனுக்கு அவளுடைய பிரச்சினைகள் விளங்கப் போவதில்லை. இவன் வருவானென பாதுகாப்பான இன்னுமொரு இடத்தில் அவள் காத்திருக்கிறாள். கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரை அவனுடைய உருவம் தென்படவே இல்லை. பத்திரிகையில் வெளிவந்த கவிஞரின் முதல்கவிதை இதனைப் பறைசாற்றுகிறது.

‘.....

காலை குளித்தெழுந்து
கருஞ் சாந்துப் பொட்டுமிட்டு
கருநாகப் பாம்பெனவே
கார்கூந்தல் லின்னலிட்டுக்
காத்திருந்தேன்; உம் வரவை
கடைக்கண்ணால் பார்த்திருந்தேன்!
கண்ணில் தெரிந்திலை நீர்,
கனவுலகில் சஞ்சரித்தேன்.....’

கடைக்கண்ணால் பார்த்திருந்து கனவுலகில் சஞ்சரிக்கும் அவள் மட்டும் மகிழ்ச்சியாகவா இருக்க முடியும்? குறிப்பிட்ட வழக்கமான இடத்தில் சந்திப்பதிலுள்ள இடையூறுகளை விளக்கி, அவனுக்குச் செய்தி அனுப்புவதுடன்; வேறொரு இடத்தில் சந்திக்கும்படியும் சொல்லி அனுப்புகிறாள். அதுவும் விரைவில் கைகூடி வரவில்லை.

‘.....

நான்
உனக்காகக்
காத்திருந்தபோது
என்னைக் கடந்து போன
காலடி ஓசை
காற்றினுடையது.....’

என்று அவன் நினைவால் வாடுகிறான். துயில் கொண்டாலொழிய, மற்றைய முழு நேரமும் அவன் நினைவுகளிலேயே அவள் மூழ்கி இருக்கிறான்.

உயர் படிப்புக்காக, அல்லது உத்தியோகம் காரணமாகத் தங்கள் காதலியை விட்டுப் பிரிந்து நகர்ப்புறங்களுக்குச் செல்லும் பல இளைஞர்கள் இக்காலத்தில் உள்ளனர். இவ்வாறே அக்காலத்திலும் பொருள் தேடச் செல்லும் தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து குறிப்பிட்ட சிலகாலம் இருக்கவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுவதுண்டு. இக்காலப் பகுதியில் நாயகி அவன் நினைவால் துயருறுவான். இத்தகைய துயரக் கதையொன்று குறுந்தொகையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

♦ நானும் என் கவிதையும் - சேலம் வஜ்ரவேலு

கன்றும் உண்ணாது கலத்தினும் பட்டாது
 நல் ஆன் தீம்பால் நிலத்து உக்காங்கு
 எனக்கும் ஆகாது, என்னைக்கும் உதவாது
 பசலை உண்ணியர் வேண்டும்
 திதலை அல்குல்என் மாமைக் கவீனே.....

நல்ல சுவையுள்ள பசுப்பால் பயன்படுத்தப்படாது, நிலத்தில் ஊற்றப்பட்டு வீணே வெல்வதுபோல, தன்னுடைய இளமை கொண்ட உடல் தலைவனுக்குப் பயன்படாது அழிந்து போவதை எண்ணி அவள் கவலையடைகிறாள்.

காதலர்கள் தற்காலிகமாக பிரிய நேருகின்ற காலகட்டங்களில் இவர்களின் காதல்களை விரும்பாத ஒருசாரார் பலவிதமான வதந்திகளையும் கிளப்பி விடுவர். இவ்விதமான வதந்திகளில் உண்மைக் காதலர்கள் சிக்குவதில்லை. உறுதியான மனதைக் கொண்ட காதலி தான் கேள்வியுற்றதைத் தன் காதலனுக்குச் சொல்கிறாள். பிரபல கவிஞர் “அம்ரிதா”வினால் எழுதப்பட்ட பஞ்சாபிக் கவிதையின் தமிழ் வடிவமிது.

அன்பே!
 என் அறைக்குள்
 அழுக்காய்... இருட்டாய்
 எவ்வளவால் போல்
 வந்தது ஒரு வதந்தி.

முழைந்து கொள்ள
 இடம் தேடி அலைந்தது
 நானோ
 என் கண்களின் வாசலைக்
 கைகளால் மூடிக்கொண்டேன்.

உன்
 காதலையும் பஞ்செடுத்து
 என்
 காதுகளை மூடிக்கொண்டேன்....

சிறிது காலப் பிரிவுத்துயர் ஒருவாறு முடிவுக்கு வருகின்றது. அவர்களின் சந்திப்பு மீண்டும் ஒருவாறு தொடங்குகிறது; தொடக்கிவைக்கப்படுகின்றது. அவளைக் கண்டவுடனேயே அவன் முகத்திலிருந்து தொலைந்து போன மகிழ்ச்சி மீண்டும் குடிகொள்ளுகின்றது.

“உன் வரவைத்தான் நான் இப்போது நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன்” என்று ஆவலுடன் அவன் கூற; அவளுக்குப் பொய்க் கோபம் பொத்துக்கொண்டு வருகிறது. அவன் கரங்களைத் தன்மேல் படரவிடாது தட்டிவிடுகிறான். வேண்டுமென்றே தன் முகத்தில் கடுமையை வரவழைத்துக் கொண்டு, “என்னை இவ்வளவு நாளும் நீங்கள் மறந்திருக்கிறீர்கள். மறந்திருந்ததாலல்லவோ மீண்டும் நினைக்கவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது...” என்று சினமடைந்தவன் போல் சீற்றம் கொள்கிறான். இதனையே வள்ளுவரும்,

உள்ளினேன் என்றேன் மற்று என் மறந்தீர் என்றென்னைப்
புல்லான் புனத்தக் கனல்....

எனக்குறிப்பிடுகிறார். ஆனால், அவனோ தன் நிலை விளக்க மு. மேத்தாவை உதவிக்குக் கூப்பிடுகிறான்

என் நெஞ்சமோ - அது
உன் வாசலில்!
என் கண்களோ - தினம்
உன் ஜன்னலில்.....

சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி அவன் தன் முழுப் பலத்தையும் திரட்டி, அவனுக்கெதிராக இன்னும் சிறிது நேரம் தாக்குப் பிடிக்க முயல்கிறான். ஆனால், அவன் விடுவதாயில்லை.

பாடு நிலாவே.....
தேன் கவிதை....
பூ மலர்....

உதயகீதத்துக்கு உருவான மேத்தாவின் பாடலை மீண்டும் பாடுகிறான். இனிமேலும் அவளால் தாக்குப்பிடிக்க முடியாது. கவிஞர் மருதகாசியின் ஆலோசனைப்படி.....

முல்லை மலர் மேலே
மொய்க்கும் வண்டுபோலே.....

ஒரே விநாடியில் அவன் கைகளுக்குள் அவள் அடங்கிப் போகிறாள்.

காதலர் மத்தியில் உருவாகும் கோபங்களும் வந்த வேகத்திலேயே திரும்பிப் போய்விடும். அது அவர்கள் மனங்களில் குடியிருப்பதில்லை. அவற்றை வைத்திருந்து ஒருவரை ஒருவர் அவர்கள் பழிதீர்ப்பதில்லை. அவ்வாறு செய்வதால் அவர்களுக்கு நன்மைகளும் இல்லை. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் ஒருவர் மீது மற்றவர் கொண்டுள்ள அளவு கடந்த அன்பும் ஆசையுமாகும்.

காதல் மயக்கத்தில் காதலன் காதலிக்கு இல்லாத புகழாரங்களையும் சூட்டுவதுடன், வாக்குறுதிகளை அள்ளி வழங்க முற்படுவதும் இயல்பே ஆகும். மன்னர்களும் இதிலிருந்து தப்பவில்லையென்றால் சாதாரண மக்கள் என்ன செய்ய முடியும்? நளவெண்பாவில் புகழேந்தி....

மங்கை ஒருத்தி மலர் கொய்வாள் வான்முகத்தைப்
பங்கயம் என்றெண்ணிப் படிவண்டை -

காண்போரைக் கவரும் அழகு பொருந்திய தமயந்தியின் முகத்தை, தாமரை மலர் என்று நினைத்து தடுமாற்றமடைந்த வண்டுகள் வந்து அதில் மொய்க்கின்றன. இதனையே மாலையிட்ட மங்கையில் மகாலிங்கத்தின் இனிமையான குரலில் கேட்டு மகிழ்ந்தோம்.

சில்லென்று பூத்த சிறு நெருஞ்சிக் காட்டினிலே.....

சேற்றினில் மலர்ந்த செந்தாமரையோ
செவ்வந்திப் பூச்சரமோ.....

இவர்கள் தாமரை மலரைப் பற்றிப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் போது, சீறாப் புராணத்தில் உமறுப் புலவர் குவளை மலர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

‘கடி மணப் பவனி நோக்கும் கன்னியர் கதிவேல் கண்கள்
கொடிதுடர்ப் பவளத்தூடு குவளைகள் பூத்த போன்று.....

குவளை மலர்கள் பூத்தது போன்று காதலியர் கண்கள் காணப்படுகின்றன. பெண்களின் கண்கள் மலராகக் காட்சியளித்தால் இனி ஆண்கள் அவற்றில் தேன் எடுப்பதுதான் குறை! அதையும் “எங்க வீட்டுப் பிள்ளை”யில் வாலி செய்து முடிக்கிறார்.

நான் மாந்தோப்பில் நின்றுருந்தேன்....
அவன் மாம்பழம் வேண்டு மென்றான்....

.....

.....

அவன், பூவிருக்கும் தேனெடுக்க பின்னாலே வந்து
வண்டா சிறகடிச்சா....

அவன்; தேனெடுக்க வட்டமீடும்

மச்சாணைப் புடிக்க

கண்ணாலே வலை வீரச்சா....

.....

.....

இவர்கள் பரவாயில்லை. தங்கள் காதலிகளை ஒரு பூவாக மட்டுமே உவமித்துப் பாடி மகிழ்வுறுகிறார்கள். ஆனால்,

.....

There is a garden in her face.....

Where roses and white lilies grow.....

.....

.....

காதலியின் முகத்தைப் பூந்தோட்டத்துக்கே ஒப்பானதென நினைத்து இங்கே இவன் மகிழ்வடைகிறான். றோசாப் பூக்களும், லில்லி மலர்களும்; பூத்துக் குலுங்கும் அவள் அழகிய வதனத்தைத் தமிழில் பாடக் கவிஞர்கள் இல்லையா என்ன.....?

தானா வந்த சந்தனமே.....

உன்னைத் தழுவ தினம் சம்மதமே.....

இது வேறாரும் பறிக்காத மல்லிகைத் தோட்டமே.....

.....

“ஊருவிட்டு ஊருவந்து” கங்கை அமரன் பாடிய பாடல்தான் இது. கவிஞரின் பேனாவும் இதை விட்டுவைக்கவில்லை.

பூந்தோட்டக் காவல் காரா....

பூப் பறிக்க இத்தனை நாளா....

மாந் தோப்புக் காவல் காரா.....ஆ.....ஆ.....

மாம்பழத்தை மறந்து விட்டாயா.....

மறந்து விட்டாயா.....

பூந்தோட்டம் மட்டுமல்ல, நான் மாந்தோப்புக்கும் இணையானவன். எனக்கு அவன் காதலனாகவும், காவலனாகவும் இருக்கின்றான்...” இவ்வாறு நம்பியிருக்கிறான் “குங்குமம்” திரைப்பட நாயகி.

பூவையும், காயையும் பற்றி இவர்கள் பாடிக்கொண்டிருக்க; செல்வச் செழிப்பில் வளர்ந்து கோவலன் கண்ணகியை;

 மாசறு பொன்னே! வலம்புரி முத்தே!
 காசறு விரையே! கரும்பே! தேனே!
 அரும்பெற்று பாவாய்! ஆரூயிர் மருந்தே!

என்று புகழ்கிறான்.

பொன்னென்றால் சாதாரண பொன்னல்ல, கலப்படமற்ற பொன். பெண் பொன்னாகத் தெரிவது சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோ அடிகளுக்குத்தான். ஆனால், “பாவமன்னிப்பு” திரைப்படத்தில் நாயகன்

காலங்களில் அவள் வசந்தம்
 கலைகளிலே அவள் ஓவியம்
 மாதங்களில் அவள் மார்கழி
 மலர்களிலே அவள் மல்லிகை

பறவைகளில் அவள் மணிப்புறா
 பாடல்களில் அவள் தாலாட்டு
 கணிகளிலே அவள் மாங்கனி
 காற்றினிலே அவள் தென்றல்.....

என்று கண்டபடி புலம்புகிறான். இப்பாடலின் ஒவ்வொரு வரியும் எம்மைச் சிந்திக்க வைக்கும்படி இதனைப் பாடியுள்ளார் கவிஞர். தன் காதலியை ஓவியக் கலைக்கு உவமித்துக்கூறும் காதலன், அவள் முக்கனிகளுள் முதல் கனியான மாங்கனியின் சுவைக்கு ஒப்பிட்டானவன் எனவும் கூறுகிறான்.

ஆனால், இதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட நற்றிணைப் பாடல் இன்னுமொரு விதமாக உள்ளது.

நீள்மலைக் கலித்த பெருங்கோற் குறிஞ்சி
 நாள்மலர் புரையு மேனி பெருஞ் சனை
 மலர்பிணைத் தன்ன மாயிதழ் மழைக்கண்
 மயிலோ ரன்ன சாயல் செந்தார்க்
 கிளியோ ரன்ன கிளவி பணைத்தோள்
 பாவை யன்ன வனப்பினள் இவள்.....

சிறு குறிஞ்சிபோல் மேனியும், அழகான கள்களும் உடைய என் காதலி மயிலைப் போன்றவள். கிளியென்று பேசும் அவள் ஒப்பற்ற அழகானவள். இப்படியான புகழ்ச்சிகளைக் கவிஞர் மருதகாசி “பாவை விளக்கு” திரைப்படத்திலும் கூறுகிறார்.

வண்ணத்தமிழ் பெண்ணொருத்தி என்னருகில் வந்தாள்

அன்னம் கூட அவளிடத்தில் வந்து நடை பயிலும்!
ஆடல்கலை இலக்கணத்தை அறிய வரும் மயிலும்!
இன்னிசையைப் பாடும் கேட்க எண்ணி வரும் குயிலும்!
இயற்கையெல்லாம் அவள்குரலின் இனிமையிலே துயிலும்!

நடைபயிலுவதற்கு அன்னமும், நடனம் கற்பதற்கு மயிலும், இசை படிப்பதற்குக் குயிலும் அவருடைய காதலியைத் தேடி வருகின்றனவாம். இதனையே இக்காலக் கவிஞர்,

ஓயாமல் நான் பாடும்

ஓராயிரம் பாடல்

மானாக நீ துள்ளி

மயிலாக நடமாடி

பாவாணன் நான் பார்க்கவா - கவிதை

பல கோடி நான் பாடவா.....

என்று பாடுகிறார்.

இந்திலையில் காதலர்களுக்கு, புத்தி பேதலித்துப் போய்விடுமென்பது உண்மையே. இல்லாவிட்டால், பெண்களை மான், மயில், குயில் என்று பாடிக்கொண்டு பொழுதைப் போக்குவார்களா? முதலாளி திரைப்படத்தில் கவிஞர் ஷெரீப்.....

ஏரிக்கரையின் மேலே போறவளே பெண் மயிலே!

என்னருமைக் காதலியே என்னைக் கொஞ்சம் பாரு நீயே!

அன்னம் போல நடைநடந்து சென்றிரும் மயிலே!

ஆசைதீர் நில்லு கொஞ்சம் பேசுவோம் குயிலே!

தென்னை மரச் சோலையிலே சிட்டுப் போலே போற பெண்ணே!

நில்லுகொஞ்சம் நானும் வாரேன்! சேர்ந்து பேசிப் போவோம் கண்ணே!

மாமரத் தோப்பினிலே மச்சான் வரும் வேளையிலே!

கோபம் கொண்ட மாணைப்போலே ஓடலாமோ பெண் மயிலே!

இந்தப் பாடலின் ஒவ்வொரு வரியிலும் தனது காதலியைக் காதலன் புகழாரம் குட்டுகிறான். இதை வைத்துத்தான் “நீதிக்குப் பின்பாசம்” படப்படலும் உள்ளது.

மானே மயிலே மஞ்சளே குங்குமமே....
தேனே திரவியமே செல்வமே கற்பகமே என்று
யாரை அழைப்பேன் யாரிடத்தில் துணையிருப்பேன்..
காலித்த கண்மணியைக் கைவிட்டு வந்தேனே...
பூமுடிக்க நின்றவனும் புறப்பட்டுப் போனானே...
போனானே.... போனானே.....

இதே போல், “தெய்வத் தாயில்” வாலியும் வாய்க்கு வந்தபடி வர்ணிக்கிறார் அவருடைய காதலியை.

ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து நிலவைப் பார்த்தேன்
நிலவில் ஞளிரில்லை..... அவள்
கண்ணைப் பார்த்து மலரைப் பார்த்தேன்
மலரில் ஒளியில்லை.....

உலகமெல்லாம் பெருமை படைத்த நிலவு, இங்கே இவருடைய காதலியைவிடத் தாழ்ந்து விட்டது.

இவ்வாறான புகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் அவள் மயங்கிய காலம் மலையேறிவிட்டது. எப்போதும் தன் காரியத்திலேயே கண்ணாயிருக்கும் அவள் வரம்பு மீறி நடக்க அவனை ஒருபோதும் அனுமதிக்கப்போவதில்லை. எனவேதான்,

ஆத்திரம் தான் தீருமட்டும் ஆயிரம்
பொய் சொல்லி விட்டு, சுகத்தை
அனுபவித்தால் சொல்லாமல்
ஓடிடுவாய்.....

என்று அவனைச் சீண்டுகிறாள். இக்காலக் காதலர்கள் பெரும்பாலானவர்களின் நிலையை அவள் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறாள். இதனால் பாதிக்கப்படப்போவது தன் வாழ்க்கையே என்பது அவளுக்குத் திடமாகத் தெரிகின்றது. எனவே சுகத்தை அனுபவித்து விட்டுச் சொல்லாமல் அவன் ஓடிவிடுவான் என அவள் ஐயப்படுகிறாள்.

ஆனால் அவனும் கலியுகக் காதலனல்லவா? கவிஞரின் பாடலை எடுத்துச் சொல்கிறான்.

பார்த்தால் என்ன நடந்தால் என்ன
சிரித்தால் என்ன கோபம்?
பட்டால் என்ன? தொட்டால் என்ன?
கெட்டால் தானே பாவம்.....

இப்போது இப்படிப்பாடுவீர்கள். ஆனால் இதே உலகம் "ஆண்பிள்ளை கெட்டால் சம்பவம், பெண்பிள்ளை கெட்டால் சரித்திரம்..." என்று கூறும்போது நீங்களெல்லாம் நில்லாமல் ஓடி விடுவீர்கள். பாதிக்கப்படும் எங்களுக்கு என்ன தருவீர்கள்? என்று பலமாகக் கேட்கிறாள் அவள்.

என்ன தருவேனென்று ஏந்திழையே
கேட்டு விட்டாய்; ஆவியைக்
கேட்டாலும் அன்னமே நான்
தந்திருவேன்.....

காதலின் தொடக்கத்தில் பெரிய மலையையே கடுகாகக் கருதியவன், இப்போது தன்னுடைய உயிரைக் கொடுப்பதற்குக் கூடத் தயாராயுள்ளதாகக் கூறுகிறான். ஆனால் அவளுக்கு அவனுடைய உயிருடன் உடலுமல்லவா தேவை. எனவே தன்னை மணம் புரியும்படி கேட்பதுடன் ஒரு நிபந்தனையையும் அவள் முன்வைக்கிறாள். அதனை வில்லிபுத்தூரார் தனது மகாபாரதத்தில் மிக அழகாகக் கூறுகிறார்.

புகழ் பெற்ற சந்தனு மன்னன் பேரழகியான கங்கையை மணம் புரிய விரும்புகிறான். அவளிடம் அதற்கெனச் சம்மதத்தைக் கேட்ட போது அவள் வருமாறு பதில் சொல்லுகிறாள்.

இரீந்து மெய்ந் நடுங்கிட யாதி யாது நான்
பரிந்தது பொறுத்தியேற் புனர் வலுந்புயம்.....

மண வாழ்க்கையின் பின்னர் நான் விரும்பிச் செய்வனவற்றை நீயும் அங்கீகரிக்க வேண்டும். அத்துடன் எமது இல்லற வாழ்வின் போது சுயமான முடிவுகளை நான் எடுக்க என்னையும் நீ அனுமதிக்க வேண்டும். அவ்வறானால் மட்டுமே நான் உன்னை மணம் புரிவேன்.

◆ தமிழ்நாட்டார் பாடல் - தொகுத்தவர்: இரா. வேலுச்சாமி

காதல் மயக்கத்தில் இருக்கும் போது ஒருவருக் கொருவர் வாக்குறுதிகளை அள்ளி வழங்குவது ஒன்றும் புதிய விடயமல்ல. இதன் பின் விளைவுகளால் வருந்தியவர்களுக்கும், அழிந்து போன சாம்ராச்சியங்களும், ஏராளமாய் உண்டு. எனவேதான் இவர்களுக்கு அறிவுரை கூறுவந்த கவிஞர் வைரமுத்து..

கண்ணக் குழி அழகென்று
பெண்ணைப் புகழாதே
அதுவே, உன்
சவக் குழியாய்
இருக்கலாம்.

என எச்சரிக்கிறார் ஆனால் இவ்வெச்சரிக்கைகள் அவ்வேளையில் பயன் தரக் கூடியனவாக இருக்குமாவென்பதும் சந்தேகமே.

பெண்களைப் பற்றியும், அவர்களின் குணநலன்களைப் பற்றியும் ஆண்கள் பலவாறு வர்ணித்துப் பாடியுள்ள போதும், ஆண்களைப் பற்றிப் பெண்கள் பாடிய பாடல்கள் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. ஆண்களின் வீரத்தைப் பற்றியோ அவர்களின் நடத்தைகளைப் பற்றியோ பெண்கள் நேரடியாகப் பாடியது மிகக் குறைவே ஆகும். பெண்களிடமுள்ள இயற்கைக் குணங்கள் அவற்றைத் தடை செய்திருக்கக் கூடுமென நாம் இதற்குக் காரணங் கொள்ளலாம்.

மணத்தில் முடிந்த காதலதும்,

மனத்தில் முறிந்த காதலரும்.

காதலர்களின் இன்பமான குறுகிய காலவாழ்க்கையில் நிஜவாழ்க்கை குறுக்கிடுகிறது. தங்கள் எதிர்கால வாழ்வைப் பற்றிய, சரியான திடமானதொரு முடிவை மேற்கொள்ளும்படி அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். தங்கள் காதல் புனிதமான கருத்தொருமித்த உளக்காதலா அல்லது சிற்றின்ப வேட்கைக்கு வடிகாலமைக்கும் உடற்காமமா என்பதை உலகிற்கு நிரூபிக்க வேண்டிய நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்படுகிறார்கள். இந்நிலையில் அவர்களின் எதிர்காலம் பல்வேறு வகையில் அமையப் பெறுவதையும் நாம் காணலாம்.

பெற்றோரின் ஒப்புதலுடனும் பெரியோர்களின் ஆசீர்வாதத்துடனும் சிறு பகுதியினரின் திருமணம் நடைபெறுவதுண்டு. இவ்வாறான காதலர்கள் பிரச்சினைகளை எதிர் கொள்ளாமலேயே இல்லற வாழ்விலும் இணைந்துவிடுவர்.

மனம் படைத்தேன்

உன்னை நினைப்பதற்கு - நான்

வடிவெடுத்தேன்

உன்னை மணப்பதற்கு.....

என்று “கந்தன் கருணையில்” கவிஞர் கூறியபடி புதிய வாழ்வை ஆரம்பிப்பர்.

ஆனால் பெண்ணின் பகுதியிலோ அல்லது ஆணின் பகுதியிலோ சில வேளைகளில் இருவரின் பகுதியிலுமே இதற்கு எதிர்ப்புக் கிளம்பும் பல்வேறு பிரச்சினைகளும் குறுக்கிடும் எப்பாடுபட்டும் இருவரையும் பிரிப்பதற்கு எதிர்ப்பாளர்கள் முயற்சிப்பர். அவ்வேளையில் வரதட்சனையும் ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தப்படும்.

காதலிக்கும் வேளையில் கண்ணுக்குத் தெரியாத காதலியின் பொருளாதாரக் குறைபாடுகள் திருமண வேளையில் மட்டும் தெரிந்தே விடுகின்றன. காதலித்தது உண்மைதான். அதற்காகக் காசுபணம் இல்லாமல் கல்யாணம் செய்துவிட முடியுமா?

.....
பாவம் பாவைகள்

மண முடிப்பு வேண்டின்

அங்கே

பணமுடிப்பு வேண்டும்.....

.....

இது அவளுக்குத் தெரிய வரும் போது மனம் நொந்த நிலையில் அவள்,

என்னை விரும்பி

இருந்த தெல்லாம் போய் இப்போ

பொன்னை விரும்பியல்லோ

புதுப் பெண்ணைத் தேடுகிறீர் ?.....

என வினவுகிறாள்.

ஆனால் நல்மனம் படைத்த பெற்றோர் பணத்தின் காரணமாக மணம் நின்றுவிடுவதை அனுமதிக்கப் போவதில்லை. “பாகப் பிரிவினை”யில் வரும் “தாழையாம் பூமுடிச்சி.....” பாடல் குறிப்பிடுவது போல்.....

தயாரின் சீதனமும்

தம்பிமார் பெரும் பொருளும்.....

மாமியார் வீடு வந்து சேர்கின்றன. திருமணம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.

♦ வீரகேசரி 20-10-1985 கவிஞர். நற்பிட்டிமுனை பளீல்

♦♦ தமிழ்நாட்டார் பாடல்கள் - கொக்கக்கவர்: இரா. வேலச்சாமி

இப்போது,

மணமகளின் அங்கக் குறை
நிவர்த்தி செய்யப்பட்டு விட்டதே!
தங்கம்.

♦

காதலின் உச்சக்கட்டத்தில் தனதுயிரைத் துச்சமென மதிக்கும் காதலன், இத்தருணத்தில் காதலிக்கு உயிரைக் கொடுக்காது விட்டாலும் வாழ்வைக் கூடக் கொடுக்காமல் பின்வாங்குவதுண்டு. பெருமலையைக் கடுகெனக் கூறிய அவன் தனக்கு முன்னுள்ள சிறுகூட்டத்தைக் கண்டு மிரட்சியுடன் பின்வாங்குகிறான். ஆனால் அவளால் மட்டும் என்ன செய்யமுடியும்?. கவிஞரின் பாடல் வரிகளை நினைப்பதைத் தவிர.

.....

ஒரு கொடியில் ஒரு முறைதான்

மலரும் மலரல்லவா?

ஒரு மனதில் ஒரு முறைதான்

வளரும் உறவல்லவா?

கொடியில் மலரொன்று ஒருமுறை மட்டும்தான் மலரும். அதே மலர் மீண்டும் வேறு கொடியில் மலர்வதில்லை. அதே போல் எனது மனதிலும் ஒருவருக்குத்தான் நிரந்தரமான இடமுண்டு. இதனை அவனுக்குத் தெரியப்படுத்த அவன் முயற்சிக்கிறான்.

அங்கே

வரதட்சணை வில்லை

வளைக்க முடியாத

இராமர்கள்

இருக்கிறார்களாம்

அவர்களிடம்

குறிஞ்சிப் பெண்ணொருத்தி

நொந்து கிடப்பதை

நினைவோடு சொல்.....

♦

அவனால் கூட அவளை இலகுவில் மறந்துவிடமுடியவில்லை. நாளெல்லாம் அவளைத் தேடும் விழிகளும், அவள் நினைவுகளுடன் இருக்கும் இதயமும் அவன் சொற் கேட்க மறுக்கின்றன.

.....

யார்போகும் வழியில்

வழியே போகிறாய்

சினம் நீ போகும் சிசையில்

இதயம் போகுதே.....

மு. மேத்தாவின் வார்த்தைகளைப்புலம்பியபடியே தீர்க்கமான முடிவொன்றை எடுத்து அவளுக்குச் சொல்லி அனுப்புகின்றான்.

♦ நிலாவின் இரத்தம் - கவிஞர். கருன்பொடியூர்க் கவிராயர்

....தீர்த்த யாத்திரையை மேற்கொள்ளும் அர்ச்சுனன், கண்ணனின் தங்கை சுபத்திரையைக் கண்டு காதல் கொள்கின்றான். அவளை மணம் முடிக்க விரும்புவவனுக்குக் கண்ணன் பின்வருமாறு யோசனை கூறுகிறான்.

“..... அர்ச்சுனா! சுயம் வரத்தின் மூலம் ஒரு பெண்ணை அடைவதுதான் அரசர்களுக்குரிய தருமமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுயம் வரத்தில் ஒரு பெண் யாரைக் கணவராகத் தேர்ந்தெடுப்பாளென்பதை எவராலும் அறிய முடியாது. அதனால் அரச குலத்தில் பிறந்தவன், தான் விரும்பும் பெண்ணைப் பலவந்தமாகத் தூக்கிச் சென்று மணந்து கொள்ளலாமென்பது அறநூல்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே என் தங்கை சுபத்திரையைப் பலவந்தமாக நீ தூக்கிச் சென்று மணந்து கொள்.....”

இது மகாபாரதம்.

தன்னுடன் ஓடிவரத் தயாராகும்படி அவன்கூறியதும் அதற்கு அவளால் இலகுவில் சம்மதம் தெரிவிக்க முடியுமா? இன்றையச் சமுதாய வாழ்க்கை முறையில் மிகச் சிலரைத் தவிர; பெரும்பாலானோர் இதற்கு ஒப்புக் கொள்வதில்லை. தாம் எதிர்நோக்கும் தடைகளையெல்லாம் முறியடித்து, வீட்டைவிட்டு ஓடிச்சென்று புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்க அதிகமானவர்களால் முடிவதில்லை. அப்படி எண்ணமுள்ளவர்களுக்கு “மதியமிர்தப்புலவர்” இலகு தமிழில் பின்வருமாறு புத்தி புகட்டுகிறார்.

வீட்டை விட்டு வெளியேறிய பெண்கள்
வீபத்தி லகப்பட்ட வேடிக்கையைக்
காட்டும் தினசரிப் பேப்பரைப் பார்த்திஷல்
காணலாம் வேணதைப் பெண்மணியே.....

இன்றைய நாட்களில், புரட்டும் பக்கமெல்லாம் பத்திரிகைகளில், பல்வேறு வகையாலும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களைப் பற்றிய செய்திகளையே நாம் காண முடிகிறது. இதனாலேயே பெண்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கச் சங்கங்கள் பலவும், அவர்களின் கல்வியறிவை விருத்தி செய்து முன்னேற்றுவதற்குப் பல அமைப்புகளும் உலகெங்கும் வியாபித்துக் காணப்படுகின்றன.

ஆசிய நாடுகளில் பெண்களின் நிலை இன்னும்கூட, பிரச்சினைகளுக்குரியதாகவே இருக்கிறது. எனவேதான் “ஆண்களுக்கு உலகமெல்லாம் வீடு. ஆனால் பெண்களுக்கு வீடுதான் உலகம்.....” என்பது இன்னமும் இங்கு நிலைத்திருக்கிறது.

இக்காலத்தில், தங்கள் காதலுக்கு; பெற்றோர் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் போது பெரும்பாலான பிள்ளைகள் வீட்டை விட்டுச் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் ஓடிப்போவது; அல்லது தற்கொலை முயற்சிகளில் ஈடுபடுவது நாம் அறிந்ததொன்றாகும். இவ்வாறான செயல்கள் இப்போது மட்டுமல்லாது சரித்திர காலத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளமைக்குச் சான்றுகள் பலவுண்டு.

தன் மகளின் கள்ளக்காதலை அறிந்த தாய்; அவளின் வழமையான நாளாந்த நடவடிக்கைகளில் வித்தியாசங்களைக் காண்கிறாள். சொல்லிலும், செயலிலும் அவளிடம் புதுப்புது மாற்றங்கள் தென்படுகின்றன. தான் அங்கீகரிக்காத எவனுடனும் தன்மகள் காதல் கொள்ளக் கூடாது என்பதில் அவள் அக்கறை கொள்கிறாள். அதுமட்டுமின்றி, அவ்வாறு காதல் கொண்டால், அவர்களைச் சேர்ந்து வாழ அனுமதிக்கப் போவதில்லையென்றும் அவள் உறுதி கூறுகிறாள்.

ஒருவேளை தன் மகள், தனக்குத் தெரியாமல் வீட்டை விட்டுக் காதலனுடன் ஓடிவிடக்கூடாது என்பதற்காகக் கடுங்காவலையும் தாய் ஏற்பாடு செய்கின்றாள். இருந்தும் என்ன பயன்? கிளி கூட்டை விட்டுப் பறந்து தன் துணையுடன் சேர்ந்தே விட்டது. “அகநாநாறு” அந்தப் பாடலைச் சுவைபடக் கூறுகிறது.

வறுங்கை வம்பலர்ச் தாங்கும் பண்பின்
செறிந்த சேரிச் செம்மல் மூதூர்
அறிந்த மாக்கட்டு ஆகுக தில்ல..
தோழிமாரும் யானும் புலம்பச்
சூழி யானைச் சுடர் பூண் நன்னன்.....

பாழி அன்ன கடியுடை வியன் நகர்ச்
செறிந்த காப்பு இகந்து அவனொடு போகி....

தன்னையும் அவளுடைய தோழிகளையும், மகள் தவிக்க விட்டப் போய் விட்டதாகத் தாய் புலம்புகிறாள். தான் அவளுக்கு எவ்வித குறையும் வையாத போதும், தனது கட்டுக்காவல்களையும் உடைத்தெறிந்து, வீட்டை விட்டு ஓடிப்போய் விட்ட தன் மகளை நினைத்து ஒப்பாரி வைக்கிறாள். மகளுடைய காதலனையும், மகளையும் சேர்த்து வழமையான வாசகங்களால் வசைபாடுகிறாள். இறுதியில் தன் இயலாமையை ஒப்புக் கொண்டு, எல்லாத் தாய்மாரும் செய்வதையே அவளும் செய்கிறாள். செல்லுமிடமெல்லாம் தன் மகள் எத்தகைய துன்பங்களும்புல்லாது நலமுடன் வாழ வேண்டுமென்று வசைபாடிய வாயினாலேயே வாழ்த்துகிறாள். பெற்ற மனம் பித்து என்பதை உலகிற்கு அவள் மட்டுமா உணர்த்தியிருக்கிறாள்?

எதிர் நோக்கும் எதிர்ப்புக்களைச் சமாளிக்கும் திறனுள்ள எல்லாச் சோடிகளாலும் ஓடிச் சென்று ஒன்றாக இணைந்து வாழ்க்கை நடத்த முடிவதில்லை. பெற்றோரும் மற்றோரும் எதிர்நடவடிக்கைகள் எடுத்தாலும் அவற்றைச் சமாளித்து விடலாம் ஆனால் இவளுக்கிருப்பதோ வேறுபட்ட பிரச்சினை.

அவளுடைய பிரச்சினையைக் கேட்டறிந்த கவிஞர் வைரமுத்து அதனை நமக்குத் தருகிறார்.

என் தாயை வீட
சாய்வு நாற்காலியை
அதிகம் நேசிக்கும் தந்தை

சீதனம் கொணர்ந்த
பழைய பாய் போல்
கிழிந்து போன என்தாய்

தான் பூப் பஸ்திய
சேதி கூடப் புரீயாத
என் தங்கை

கிழிந்த பாயில் படுத்தபடி
கிளியோ பாட்ராவை
நினைத்து ஏங்கும்
என் அண்ணன்

கறுப்பு வெள்ளைத்
தொலைக் கர்ட்சியில்
கலர்க் கனவு காணும்
என் தம்பி

அத்தனை பேர்க்கும்
மாதா மாதம்
பிராண வாயு வழங்கும்
ஒரே ஒரு நான்

கால்களில் லாடங்களோடு
எப்படி
உங்களோடு
ஒடிவருவேன்.....?

இவ்வாறான பொறுப்புள்ள இளம் பெண்கள், இங்கு மட்டுமின்றி பல நாடுகளிலும் ஏராளமாய் உள்ளதை நாம் காணலாம். வீட்டுப் பொறுப்புக்கள் அனைத்தையும் தலையில் சுமந்து கொண்டு தங்கள் வாழ்வை வளமாக அமைத்துக் கொள்ளாத ஆண்களும் பெண்களும் அநேகம் பேர் இப்போதும் நம் மத்தியில் உள்ளனர்.

பெற்றுப் பெற்றுத்
தேய்ந்து போன அம்மா..
உழைத்து உழைத்துச்
சிதைந்து விட்ட அப்பா.....

ஏங்கி ஏங்கி
உடைந்து போகும் உடன் பிறப்புக்கள்.....

இந்தச்
சிலந்தி வலைக்குள்
சிக்கிய ஈயா இவள்...?

எனவேதான், அவள் காதலன் அவளைக் கைவிடாத போதும், அவனுடன் சேர்ந்து வாழ முடியாத நிலை அவளுக்குக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான நிலை ஆண்களைப் பொறுத்த வரையிலும் காணப்படுவதுண்டு. எனவே இவர்களைப் போன்ற அநேகம் காதலர்கள் வாழ்வில் சேர்ந்து வாழ முடிவதில்லை. அவர்கள் காதல் நிறைவேறாமல் போய்விடவும் வாய்ப்புண்டு.

ஓடிப்போய் வாழ முடியாத அதேவேளை ஒன்றாக வாழவும் கொடுத்து வைக்காத காதலர்கள் எதிர்கால வாழ்வில் நிரந்தரமான பிரிவை எதிர்நோக்குவர். அதனை எதிர்கொள்வது இருவருக்கும் இலகுவான காரியமாக இருக்கப் போவதில்லை. நாளடைவில் நடைப் பிணமாக மாறும் இருவரும் தங்களுக்கு இனி எதிர்காலமே இல்லை என்பதில் உறுதியாக இருப்பர்.

காதலனுடன் இன்பமாக இருந்த வேளையில் அவளை மகிழ்ச்சியிலாழ்த்திய உடலையும் உள்ளத்தையும், அவள் இப்போது வெறுக்கிறாள். அவை அனைத்தும் இப்போதைய தனது நிலைமைக்கேற்பச் செயல்பாடுகளை மாற்றவேண்டுமென அவள் விரும்புகிறாள் கடந்த காலத்தில் தனக்குத் துணை செய்த இயற்கையையும் அவள் விட்டு வைக்கவில்லை.

நினைக்கத் தெரிந்த மனமே
உனக்கு மறக்கத் தெரியாதா....?
பழகத் தெரிந்த உயிரே
உனக்கு விலகத் தெரியாதா?
கொதிக்கத் தெரிந்த நிலவே
உனக்கு குளிரத் தெரியாதா?

என்று அவள் “ஆனந்த ஜோதி” திரைப்படப் பாடலைப் பாடுகிறாள். தனது மனம், தான் கட்டளையிடும்போது ஒருவரை நினைக்கவும் மறக்கவும் பழக வேண்டுமெனக் கூறுமவளுக்கு நிலவு இப்போது கொதிக்கிறது.

ஆனால், அவனுக்கும் அந்த நிலவு குளிர்ந்து இன்பமானதாக இப்போது இல்லை. அவளுக்கு அது கொதிக்கும்போது, அவனுக்கு அது நெருப்பாக எரிகிறது. “பொலிஸ்காரன் மகள்” திரைப்படப் பாடல் இது....

நிலவுக்கு என்மேல்
என்னடி கோபம்?
நெருப்பாய் எரிகிறது.....

ஒருவர் பார்க்கும் கண்ணோட்டத்திலேயே இயற்கையும் அவருக்குத் தென்படுகிறது. சில நாட்களுக்கு முன்னர்தான் அவர்கள் எல்லையில்லா இன்பத்திலிருந்தபோது நிலவைப் பற்றிப் பெருமைப்பட்டுச் “சுபதினம்” பாடலைப் பாடினார்கள்.

வேறென்ன நினைவு
உன்னைத் தவிர,
இங்கு வேறேது நிலவு
என்னைத் தவிர.....

தன்னையே நிலவுக்கு ஒப்பிட்டுப் பெருமை பாடிய நாயகன், இப்போது சந்தர்ப்பம் தனக்குப் பாதகமாக மாறும்போது எதிர்மாறான கருத்தைக் கூற முயல்கின்றான்.

ஒன்றாக இருந்தபோது ஏற்பட்ட சிறுசிறு துன்பங்களும் கூட அவ்வேளையில் அவனுக்கு இன்பமாகத்தான் இருக்கின்றன.

வால் மினுங்கும் வெல்வெட்டுப் பறவை
அது மூக்குத் தொங்கலில் எச்சம் அடித்தாலும்
அந்நேரம் மணம் தான்
அது ஒரு காலம்
காதல் கிறுக்குத் தலையில் இருந்த
நாம் பெருவிரலில் நடந்த நேரம்

.....
.....

இவை எல்லாவற்றையும் இப்போது நினைக்கையில் அவனுக்கு எல்லையில்லாத் துன்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. “இதயக் கோயில்” நாயகனைப் போல் அவன் துயரமடைகின்றான்.

வானுயர்ந்த சோலையிலே
நீ ந்டந்த பாதையெல்லாம்

.....

.....

ஆற்றங்கரை ஓரத்திலே யாருமற்ற நேரத்திலே.....
வீற்றிருந்த மணற்பரப்பு வேதனையைத் தூண்டுதடி...
பூத்திருந்த மலரெடுத்து பூங்குழலில் சூழவைத்து...
பாத்திருந்த கோலமெல்லாம் பழங்கதை ஆனதடி...

.....

.....

என்று பாடிக்கொண்டே சோக வாழ்வைத் தொடருகின்றான் அவன். இறுதியில்,
அவன் அவனிலும், அவன் அவனிலும் குறைகாண விழைகின்றனர்.

பாருல காண்டவர்கள்
பைத்திய மானதெல்லாம்
கார் குழல் மாதரால்தான்
கவிஞன் யான் எந்தமட்டும்.....? *

என்று கூறிக்கொண்டே அவனை மறப்பதற்கு முயற்சிக்கிறான். ஆனால்,
அவளுடைய கோபம் இன்றும் மாறவில்லை. அது எப்படித்தான் மாறும்?

சிரிப்பு
உனக்கு மட்டுமா
வெளியில்
எனக்கும்தான் எப்படிவரும்?
நமது
வீழிகளிலிருந்து
சுய நலக் காரர்கள்
என்றோ
தூக்கத்தைக் கலைத்துவிட்டபோது.....! **

என்று அவன் கூறிச் சென்றது, அவனுடைய இயலாமை என்பதே இன்றும்
அவன் கருத்தாக உள்ளது.

“....தான் மட்டுமல்ல, கன்னியர்கள் எவருமே இந்த உலகில் இனிக் காதலிக்கக்
கூடாது. தனக்கு நேர்ந்த அவலம் இனிமேல் ஒருவருக்கும் ஏற்படக்
கூடாது...இதுவே அவளுடைய விருப்பம் என்பதை “பாத காணிக்கை”யில் அவன்
பாடும் பாடலே நமக்கு வெளிக்காட்டுகிறது.

* தினகரன், வாரமஞ்சரி 1997 - கவிஞர். கின்னியா அமீரலி

** எழுவான் கதிரிகள் - கவிஞர். எம். சீ. ஏ. பரீட்

எட்டடுக்கு மாளிகையில்

காலங்கள் உள்ள வரை
கண்ணியர்கள் யார்க்கும் இந்தக்
காதல் வர வேண்டாமடி - எந்தன்
கோலம் வர வேண்டாமடி.....

அவள் தன்னை அழகு படுத்துவதை நிறுத்திக் கொள்ளுகிறாள். ஆடம்பர அலங்காரங்களை வெறுக்கிறாள். பிறரைச் சந்திப்பதையும் இயன்றவரை தவிரத்துக் கொள்ளுகிறாள். புள்ளிமானாகத் துள்ளித் திரிந்தவள் நாளடைவில் துவண்டு போகிறாள்.....

காதலர்ப் பிரிந்த
மாதர் நோதக
ஊது உலைக் குருகின்
உயிர்த்தனர் ஒருங்கி.....

சிலப்பதிகாரத்தில் காட்டப்படும் துன்புறும் பெண்களைப்போல் அவள் மாறுகிறாள். கொல்லனின் ஊது உலையில் துருத்தியின் முன் வைக்கப்பட்ட செந்தீ போல் அவள் உள்ளம் வெதும்பிய நிலைக்கு உட்படுகிறாள். “பொலிஸ்காரன் மகள்” நாயகிக்கும் இதே நிலைதான்.

கண்ணிலே நீரெதற்கு
காலமெல்லாம் அழுவதற்கு
நெஞ்சிலே நினைவெதற்கு
வஞ்சகரை மறப்பதற்கு....

அவனை மறந்து வாழ அவளால் முடியவில்லை. அதனால் தன்னை வஞ்சித்துச் சென்ற தனது காதலனை நினைத்து, காலமெல்லாம் அவள் அழுதுவாழ அவள் தயாராகிவிட்டாள். உயிரை விடுவதால் மட்டும் ஒன்றும் நடந்துவிடப் போவதில்லை. உற்றாரையும் மற்றாரையும் துன்பத்தில் ஆழ்த்தவே அது உதவும்.

காதல் அஞ்சேன் அஞ்சுவல் சாவேன்
பிறப்பும் பிறிது ஆகுவ தாயின்
மறக்குவேன் கொள்ளன் காதலன் எனவே.....

“நான் இறப்பதற்கு அஞ்சவில்லை. ஒருவேளை எனது மறுபிறப்பில் என் காதலனை மறந்துவிடுவேனோ என்றுதான் அஞ்சுகிறேன்...” என்று காதலி தன் தோழிக்குக் கூறுவதுபோல் நற்றிணையில் இப்பாடல் காணப்படுகிறது.

காதலர் இருவரும் பிரிந்துவாழ நினைப்பது மு.மேத்தாவின் கவலையை மேலும் கூட்டுகிறது.

வாழை மரம் கட்டி
வாழ நினைத்த தென்ன.....ஓ.....ஓ.....
ஆளுக் கொரு பக்கம்
காலம் பிரித்த தென்ன.....

ஒன்றாக வாழ நினைத்தவர்களைக் காலம் பிரிக்கும்போது நம்மால் அதனைத் தடைசெய்ய முடியாது. இருவரும் இரு துருவங்களாகின்றனர்.

யாழ்சைமேல் வைத்துத்தன் ஊழ்வினை வந்து
உருத்த தாகலின்
உலவுற்ற திங்கள் முகத்தானைக் கலவுக்கை
நெகிழ்ந்தனளாய்

அவர்களின் சேர்க்கைக்கு எவ்வாறு ஊழ்வினை கா ரணமாயிருந்ததோ, அவ்வாறே அவர்களின் பிரிவுக்கும் அதுவே காரணமென்று சிலம்பு கூறுகிறது.

காலச் சக்கரம் விரைவாகச் சுழன்றோடுவதால் காதல் முறிவும் பழங்கதை ஆகின்றது. “உனது காதலன் இனிமேல் உன்னைத் தேடி வரப்போவதில்லை. நீ உன் வாழ்க்கையை அழித்துக் கொள்ளாது பிறருக்காகவாவது வாழ முயற்சி செய்...” என்று தோழியர் “சாந்தி” திரைப்படப் பாடலைப் பாடி அவளை வற்புறுத்துகின்றனர்.

ஊரெங்கும் மாப்பிள்ளை ஊர்வலம்....

உனக்கென ஒருவன் உலகத்தில் இருப்பான்...
ஒருநாள் வருவான் உனைத்தேடி.....

வீட்டில் அவளுக்கு வேறொருவனைத் திருமணம் பேசுகின்றனர். அவளிடமிருந்து மௌனந்தான் பதிலாகக் கிடைக்கின்றது. அவளுக்கு இப்போது விருப்போ வெறுப்போ அற்றநிலை. அதனைச் சாதகமாகக் கொண்டு திருமண ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் அவளைக் கலந்தாலோசிக்காமலேயே நடைபெறுகின்றன.

கல்யாண நேரத்தில்

வீடு

வெள்ளையடிக்கப் பட்டபோது

வீட்டத்தில் அவள்

சொருகி வைத்திருந்த

கனவுகளுக்கும்

நிறம் மாற்றப்பட்டது....

✦

பிறரது மகிழ்ச்சிக்காக ஒரு திருமணம் இனிதே முடித்துவைக்கப் படுகிறது. ஆனால், அவனைப் பொறுத்தவரை இன்னுமொரு தேவதாஸாக மாறுவதோ, அல்லது அவனைப்போல் விருப்பமற்ற வாழ்க்கையொன்றை அமைத்துக் கொள்வதோ காலவோட்டத்திலேயே தங்கியுள்ளது. அதுவரை அவன் நிலை.....

உனக்கு

என்னை மறந்து போயிருக்கும்!

காலப் போக்கில்

எனக்கும்

உன்னை மறந்து போகும்!

முன்பல்லாம்

உனக்காக அடிகின்ற போது

கிடைக்கப் போகிறவளுக்காக

அடிகின்றேன் என்றொரு

ஆறுதல் இருந்தது.....

இன்று.....?

✦✦

ஆனால், கடும் போக்குடைய காதலர்கள் காலத்தால்கூட ஒருபோதும் மாறுவதில்லை. அவர்களை மாற்றவும் முடியாது.

பல்வேறு காரணங்களினாலும் வாழ்வில் இணைய முடியாதெனக்காணும் காதலி, தன் காதலனைச் சேரும் நாளவரை காத்திருக்க முயற்சி செய்வாள். அது கைகூடி வராதபோது இறுதியில் அவனைத் தேடிச் சென்று ஒன்றுசேரத் துடிக்கிறாள்.

✦ திணைமலர் 1994 (தீபாவளி மலர்) - கவிஞர். கனிமொழி

✦✦ அவளில்லாத குடியிருப்பு - கவிஞர். எஸ் ரபீக்

மச்சாணைப் பார்த்தீங்களா.....?

மலை வாழத் தோப்புக்குள்ளே.....

என்று “அன்னக் கிளி”யாகப் பறந்து தவிக்கிறாள். அவளால் அவனைக் கண்டுபிடிக்க முடியவேயில்லை. கவிஞர் மூலம் அவள் நமக்குத் தரும் கடைசிப் “பரிசு” இதுதான்.....

காலமென்னும் நதியினிலே....

இதய மென்ற கூட்டினிலே

இருவருக்கு இடமில்லை.

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி யென்று

உலகை விட்டு ஓடுகின்றேன்—

ஆம்! அவள் உலகத்தால் அழிக்கப்படுகின்றாள். ஒருவனுக்கு ஒருத்தியென்று ஒப்புக்கொண்டு வாழ முற்பட்டதால், காதலர் உலகில் காவியம் படைத்துச் செல்லுகின்றாள். அவளைத் தொடர்ந்து அவனும் அதே வழி சென்று மறு உலகில் அவனைச் சேர்வதால் ஒரு காவியம் நிறைவுபெறுகிறது.

ஆனால், இது பூரணத்துவமான நிறைவைக் கொண்ட காவியமாகுமா? இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டின் நுழைவாயிலில் நிலைகொண்டுள்ள நாம் உலகில் ஏற்படுகின்ற எல்லாவித மாற்றங்களுக்கும் ஈடுகொடுத்து வாழவேண்டிய அவசியத்தின் மத்தியில் இருப்பதை உணர வேண்டும். டாக்டர். மு. வரதராசன் தனது “மண் குடிசை”யில் எழுதியதுபோல்,

“... எல்லாரும் உலகத்தைத் திருத்த முயல்கின்றார்கள்
உள்ளத்தை திருத்த அவ்வளவு முயல்வதில்லை.
செய்ய முடிந்ததைச் செய்யாமல், முடியாததற்காக
உழைத்து சலிப்பும், வெறுப்பும் அடைகிறார்கள்.....”

“ஒருவர் மனதை ஒருவர் சுமப்பது காதல்; ஒருவர் உடலை இன்னொருவர் சுமப்பது காமம்” என்று அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர். இதன்படி, உண்மைக் காதலர்கள் இவ்வுலக வாழ்வில் உடலால் ஒன்றுநேர்ந்து வாழ முடியாத நிலை ஏற்பட்டால் மரணத்தை நாடுவதன்மூலம் இவர்கள் எதனைச் சாதிக்க முயல்கிறார்கள்? நிலையில்லாத தங்கள் உடல்களை இவர்கள் அழித்துக் கொள்ளுவதால், நிலையான, காலத்தால் அழியாத புனிதமான காதலை இவர்களால் அழித்துவிடத்தான் முடியுமா.....?

சுவமாகிச்

சாம்பலாய் உதிராமல்

புதிய தொரு

‘பீனிக்ஸ்’ பறவையாய்

உயிர்த்தெழுவே உங்கள்

கீக்குளிப் பென்றால்

அதிலொன்றும் எனக்கு

ஆட்சேபணை இல்லை!

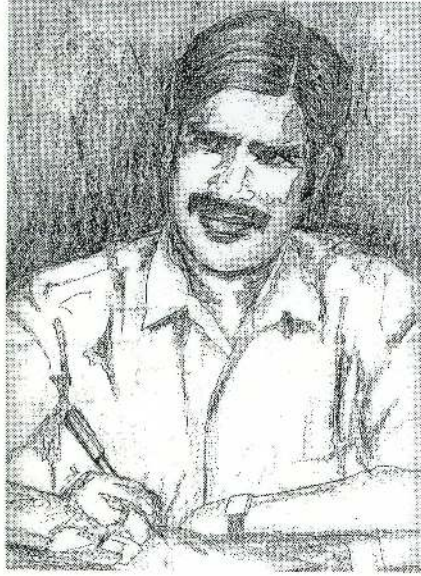
நன்றி மறப்பது....

மட்டக்களப்பு தேசிய கல்வித் துறை கல்லூரி பீடாதிபதி
திரு. என். நடராசா B. Ed (Hons) M. A -SLEAS அவர்களும்,
கல்முனை பிரதேச செயலாளரும் பிரபல எழுத்தாளருமான
நற்பிட்டிமுனை பளீல் அவர்களும்,
ஓவியர்களான,
எஸ். ருத்ரா, எஸ். பிரசன்னா
ஆகியோரும் எனது நன்றிக்குரியவர்கள்.

இவர்களுடன்

கவிதைகள் உதவிய கவிஞர்கள்,
எழுத்தாளர் உமா வரதராஜன்,
ஓய்வுபெற்ற ஆசிரிய ஆலோசகர் திரு. இ. சிவானந்தநாயகம்,
மட்டக்களப்பு தேசியக் கல்விக் கல்லூரி விரிவுரையாளர்
திரு. ஆர். இராசரெட்டன் ஆகியோரும்
இம்முயற்சியில்
எனக்கு உதவியவர்கள்.

அனைவருக்கும் நன்றிகூறி நிறைவு செய்கிறேன்.

“.... காதலைப் பற்றியும், காதலர்களைப் பற்றியும் பழைய இலக்கியங்களுக்கு எடுக்காடுத்து, திரைப்படப் பாடல்களும், புதுக் கவிதைகளும் தங்கள் சிறப்பை வெளிப்படுத்தும் பாங்கினை இங்கு நீங்கள் காணமுடியும்.....”

பி. அகநாதன்